

Protokol fra Sydslesvigsk Forenings Landsmøde den 8. november 2014 på Husumhus i Husum

Dagsorden:

1. Valg af en mødeleder og en protokolfører
2. Landsmødets lovlighed
3. Vedtagelse af den endelige dagsorden
4. Årsberetning v/ formand Jon Hardon Hansen
5. Regnskabsoversigt
6. Regnskabs- og revisionsudvalgets beretning
7. Drøftelse og godkendelse af årsberetningen samt decharge
8. De faste udvalgs beretninger
 - a. Teater- og koncertudvalget
 - b. Kulturudvalget
 - c. Årsmødeudvalget
9. Drøftelse af beretningerne
10. Tema til debat:
Præsentation af SdUs regionsmodel
Oplæg v/ Anders Kring og Ronny Grünewald
- derefter debat
Bilag udsendt
11. Valg af
 - a. medlemmer af forretningsudvalget (§ 10, 10.3)
 - 1. næstformand
 - 1. bisidder
 - 1. suppleant
 - 2. suppleant
 - b. udvalg (§ 10, 10.4)
 - Teater- og koncertudvalget
 - Kulturudvalget
 - Årsmødeudvalget
Bilag udsendt
12. Kontingent
13. Dato for næste års landsmøde
14. Eventuelt

Jon Hardon Hansen: Kære gæster og delegerede. Vi starter med en musikalsk velkomst ved Hiort Lorenzen-Skolens kor med korleder Kirsten Vognsen Weiß. Koret indleder med 3 sange, og den 4. sang, som er "Nu titte til hinanden", nr. 5, side 12 i vores sangbog, som ligger på bordet, synger vi som fællessang.

Efter korets optræden:

Stor tak til Hiort Lorenzen-Skolen.

Han overrækker korlederen en blomsterbuket.

Jeg vil godt byde jer velkommen, kære delegerede og øvrige medlemmer af Sydslesvigsk Forening her på Husumhus til vores landsmøde 2014.

Der skal rettes en særlig velkomst til vore gæster:

- Generalkonsul Henrik Becker-Christensen og fru Grethe
- Formand for Sydslesvigudvalget Troels Ravn
- Justits-, kultur- og europaminister Anke Spoorendonk
- Medlem af Sydslesvigudvalget og repræsentant for Venstre Kim Andersen
- Repræsentanter for Grænseforeningen med formand Mette Bock i spidsen
- Formand for Oberst H. Parkovs Mindefond Niels Henriksen
- Formand for Danmarks Samfundet Erik Fage-Pedersen og frue

Hjertelig velkommen!

Desværre har mindretalskommitterede for landet Slesvig-Holsten Renate Schnack måtte melde afbud, men jeg skal hilse forsamlingen mange gange med en tak for det gode samarbejde.

Og ligeledes er vores mangeårige ven af Sydslesvig, fhv. minister Knud Enggaard, forhindret i at deltage pga. sygdom. Han ønsker os et godt landsmøde.

Også formand for Sydslesvigsk Udvalg af 5. maj 1945 Helge Moosmann, måtte melde forfald. Jeg skal overbringe en hilsen fra Sydslesvigsk Udvalg af 5. maj 1945.

Og så skal der selvfølgelig lyde et hjerteligt velkommen til repræsentanterne for de sydslesvigske foreninger og institutioner og også til pressen. Jeg kan se, at Flensborg Avis er til stede, og at TV Syd er på besøg i dag. Det skal også ses som en optakt til den paneldiskussion, der skal være A. P. Møller Skolen den 11. december, en paneldiskussion om mindretallet, mindretallets fremtid, mindretallets identitet og selvforståelse.

1. Valg af en mødeleder og en protokolfører

Og så er vi kommet til den lidt mere alvorlige del. Punkt 1 på vores dagsorden er valg af mødeleder og protokolfører. Forretningsudvalget foreslår SSW's landssekretær Martin Lorenzen som vores mødeleder i dag. Er der nogen andre forslag til mødeleder? Det lader ikke til at være tilfældet. Så er Martin valgt til mødeleder.

Og så skal der vælges en protokolfører. Vores landsmøde bliver jo optaget på cd og derefter skrevet ned på papir. Alt det tekniske har vores generalsekretær ansvaret for. Jeg foreslår derfor, at Jens A. Christiansen vælges som protokolfører. Er der andre forslag? Nej.

Så er han valgt.

Nu giver jeg giver ordet til Martin - værsgo.

2. Landsmødets lovlighed

Martin Lorenzen: Godmorgen alle sammen. Dejligt, at jeg må være ordstyrer her - tak for tilliden. Jeg håber på, at vi får et rigtigt godt landsmøde her i dag.

Allerførst skal jeg konstatere, at landsmødet er lovligt indvarslet. Ifølge vedtægternes § 10 skal landsmødet afholdes hvert år inden 1. december og indkaldes skriftligt af forretningsudvalget med mindst 8 ugers varsel, altså inden lørdag den 13. september 2014.

Af indkaldelsen fremgår, at den er dateret den 8. september 2014. Den blev sendt ud den 8. september 2014.

Dermed kan jeg konstatere, at landsmødet er rettidigt indvarslet.

Ligeledes fremgår det af vedtægternes § 10, at dagsordenen og indkomne forslag udsendes mindst 2 uger før landsmødet, altså inden lørdag den 25. oktober 2014.

Dagsordenen med indkomne forslag samt den 'blå beretning' blev sendt ud den 20. oktober 2014.

Endvidere står der i vedtægternes § 10, at landsmødet indvarsles i Flensborg Avis eller på anden måde. Det skete torsdag den 25. september 2014 på SSF's KONTAKT-sider. Ud over at alle delegerede fik en indvarsling tilsendt, blev Landsmødets dagsorden omtalt torsdag den 30. oktober 2014 på SSF's KONTAKT-sider.

Har forsamlingen bemærkninger til dette? - Det er ikke tilfældet, og dermed kan jeg konstatere, at landsmødet er lovligt.

Inden jeg går videre med punkt 3, skal jeg opfordre dem, der ønsker at overbringe en hilsen, til at meddele det til generalsekretæren.

3. Vedtagelse af den endelige dagsorden

Dagsordenen, som alle delegerede har modtaget per post, følger de vedtægtsbestemte rammer.

Har nogen i forsamlingen yderligere bemærkninger eller kommentarer til dagsordenen? - Det ser ikke sådan ud. Dermed er den vedtaget. I øvrigt stilles der i vedtægterne ikke krav om et bestemt antal delegerede, for at landsmødet er beslutningsdygtigt. Alligevel kan jeg konstatere, at der er 149 delegerede af i alt 195 mulige stemmeberettigede til stede. Det er et flot fremmøde.

Lad os med det samme vælge stemmetællere, så vi har det hele på plads. Vi har delt tællekommissionen op i 2 grupper, således at valgene kan gennemføres hurtigere. Forretningsudvalget foreslår:

1. tællekommission

- Viggo M. Petersen
- Anita Börner
- Marike Hoop
- Finja Schulz
deles om bordene nede i salen og
- Helga Dittrich
tager balkonen

2. tællekommission

- Lars Petersen
- Kerstin Pauls
- Lars Thomsen
- Dorthe Weis Salchow
deles om bordene nede i salen og
- Lisbeth Kochanski
tager balkonen

Er der andre forslag? - Nej, så er de valgt.

Inden vi går videre, skal jeg gøre opmærksom på, at det fra nu af ikke er muligt for de delegerede at overdrage deres stemme til en anden person.

Vi afbryder vores landsmøde og giver ordet til generalkonsul Henrik Becker-Christensen, der ønsker at overbringe en hilsen.

Generalkonsul Henrik Becker-Christensen: Kære landsmødedeltagere. Jeg vil gerne overbringe jer en hilsen fra den danske regering og fra Dansk Generalkonsulat. Jeg og Grethe har - som vanligt – glædet os til at være sammen med jer her i dag.

I den senere tid har vi været vidne til en ny identitetsdebat eller Sydslesvigdebat – med input fra mange forskellige sider. Blandt de spørgsmål, der har trængt sig på, er: Hvad vil det sige at være dansk sydslesviger? Kan det gradbøjes at være dansk? Er der tale om *Zweiströmigkeit*? Hvor åbne er vi som mindretal? Og meget mere.

Tilsvarende har strukturdebatten også fået nyt stof med begreber som Sydslesvigting og Regionsmodel.

Det har alt sammen affødt mange indlæg i Flensborg Avis og andre medier – og så vidt jeg kan forstå – også mere lukkede fora.

Alle er selvsagt ikke lige enige. Undertiden kan det slå gnister. Andre har måske tænkt: Nu igen. Den debat havde vi også for 5 eller 10 år siden.

Hertil er kun at svare: ja heldigvis har vi debatten. For dels er der, som det hedder i avissproget, kommet nye læsere til. Og hertil kommer grundlæggende det glædelige i, at der fortsat er nogle, som har visioner for mindretallet, og som ikke er bange for selvransagelse og debat om det at være en del af et dansk mindretal. Det viser kort sagt, at der er tale om et levende mindretal.

I det forgangne år har de danske foreninger og organisationer bestræbt sig på at få en fælles informationsplatform op at stå i forhold til Danmark – altså selv at yde et aktivt bidrag fra mindretallets side til at gøre det mere kendt i Danmark. Og jeg kan tilføje, det er meget nødvendigt.

Det var derfor også trist, set fra sidelinjen, at iagttage den interne uenighed, der i opløbet her i år bidrog til, at Sydslesvigudvalget trak stikket til projektet. Jeg vil derfor appellere til, at alle deltagere i dette forløb bakker op om de nye tiltag, der er i støbeskeen.

For der er nok af god information at øse af her fra Sydslesvig. Og det i en tid, hvor denne landsdel faktisk – igen – er blevet mere kendt i en dansk offentlighed.

Skolesagen bidrog hertil. SSW's medvirken i landsregeringen og en dansk overborgmester i Flensborg har trukket i samme retning. I år var der så premiere på filmen "De glemte danskere".

Topscoren på min hitliste er imidlertid to andre fjernsynsprogrammer. Det ene så vi for nylig. Jeg tænker på Jan Gintberg lattermilde Sydslesvigshow, der blev vist i dansk fjernsyn her i oktober. Det var – på en humoristisk måde – god reklame for mindretallet.

Det samme gælder DR2's program: "Anne og Anders på sporet af det tabte land". Det var som udgangspunkt et madprogram, men de mange seere fik i de to timer, programmet varede, også et førstehåndsindtryk af det danske mindretal og den landsdel, som vi bor i.

For tiden kan man så i dansk fjernsyn søndag aften se de 8 afsnit af Ole Bornedals film om 1864. Den har udløst forskellige reaktioner, men ét er sikkert: Den er med til at sætte det historiske Sønderjylland mellem Kongeå og Ejder på dagsordenen – og er dermed også alt andet lige med til at styrke lysten til at lære denne landsdel nærmere at kende.

Så kort sagt: Jordbunden er gødet. Men fremadrettet må det danske mindretal selv yde et bidrag til at styrke interessen nord for grænsen for det liv, der udfolder sig hernede.

Sydslesvigsk Forening kan ikke bære denne opgave alene. Det kræver et sammenhold, en medfinansiering og en opbakning fra alle sider i mindretallet - og en håndsækning nordfra.

Men SSF har gode forudsætninger for at yde et væsentligt bidrag til indholdssiden som den medlemsmæssigt største forening med et vidt forgrenet og fintmasket netværk i landsdelen. Hertil kommer, at I på det kulturelle område jo er en meget vigtig bro mellem Danmark og Sydslesvig.

Afslutningsvis vil jeg – til jer alle – gerne sige tak for jeres indsats. Det gælder alle, der er til stede her i dag. Og det gælder de mange, der rundt omkring i landsdelen er med til at styrke sammenholdet i det danske mindretal.

Tak til formanden, tak til generalsekretæren – og andre aktive i Sydslesvigsk Forening – for et godt samarbejde med Generalkonsulatet.

Med disse ord vil jeg ønske jer et godt landsmøde.

Martin Lorenzen: Tak. – Nu har formand for Sydslesvigudvalget Troels Ravn bedt om ordet.

Formand for Sydslesvigudvalget Troels Ravn: Tak for invitationen til at være med her til landsmødet i dag. Jeg skal sige, at det ikke har været uden spænding i maven, at jeg kørte hened i dag, men jeg føler mig med det samme rigtig godt tilpas i jeres selskab, også godt hjulpet på vej med børnenes smukke korsang og vores egen fællessang. Der sker noget med os, når vi synger. Der er noget med nogle endorfiner, der bliver udløst, og man bliver i godt humør.

Som bekendt er jeg efterfølger for Henrik Dam Kristensen, og jeg er rigtig, rigtig glad for, at jeg har fået lov til at blive formand for Sydslesvigudvalget. Jeg føler, at det er et privilegium, som jeg vil gøre alt for at leve op til. Jeg mener, det er et spændende og vigtigt område, som har stor betydning for det dansk-tyske grænsarbejde, og hvor det er en vigtig opgave at sætte fokus på det danske mindretal, fordi det danske mindretal fortjener at blive sat fokus på, og at vi sammen løser de opgaver, der ligger. Jeg er kulturordfører for mit parti, og som tidligere ordfører for børn og undervisning mener jeg, jeg har nogle af de kompetencer, der skal til for at være med i udvalgets arbejde. Jeg synes næsten, at det passer som fod i hose, og jeg glæder mig rigtig meget til arbejdet. Ved det daglige samarbejde med Jon og med Jens er jeg jo også i gode hænder, her bliver jeg hjulpet på allerbedste vis. Jeg ser frem til et

fortsat godt samarbejde i udvalget med kollegaerne fra de øvrige partier i Folketinget. Kim Andersen er til stede i dag, det samme er Mette Bock fra Grænseforeningen – to kollegaer, som jeg sætter stor pris på, og hvor jeg er helt overbevist om, at vi ved en fælles indsats kan løse opgaverne sammen med jer.

Jeg har stor respekt for det, vi kalder armslængdeprincippet. Det vil sige, at vi fra Folketinget lægger en overordnet lovgivningsmæssig og bevillingsmæssig ramme, og så har vi ikke på nogen som helst måde intention om at blande os i detaljerne i driften i mindretallets arbejde. Men vi skal helst være parate til dialog, vi skal være parate til at tage opgaver, problemstillinger op og vi skal være parate til at finde løsninger i forhold til de opgaver, der er der - det være sig informationsopgaven, således at mindretallets arbejde og forhold bliver bedre kendt i Danmark, det være sig omkring det dobbelte statsborgerskab, det være sig karaktersagen for de studerende på de danske gymnasier i Sydslesvig og i Danmark osv., osv.

Omkring karaktersagen, som blev omtalt i går af Flensborg Avis, vil jeg i al stilfærdighed bare bemærke, at det jo har været et usædvanligt efterår i udvalget med lange perioder uden formand. Derfor er det efter min mening fuld forståeligt, at Skoleforeningen selv har gjort et forsøg på at løse sagen. De kender materien jo bedst, og det kan være at foretrække, hvis sagen ikke var endt som et politisk problem. Hvis sagen nu ender i en reel afvisning fra ministeriernes side, er sagen jo en ganske anden. Udvalget havde faktisk en invitation fra uddannelsesministeren, men valgte forståeligt nok at afvente udfaldet af drøftelserne med Skoleforeningen. Men invitationen står stadig ved magt, og den skal vi selvfølgelig tage imod. Det er en sag, som vi skal tage op.

Jeg vil gerne sige tak for modtagelsen og ser meget frem til det fortsatte arbejde. Tak skal I have.

Martin Lorenzen: Tak til Troels Ravn. – Så er det Anke, der vil overbringe en hilsen fra den slesvig-holstenske landsregering.

Justits-, kultur- og europaminister Anke Spoorendonk: Kære venner. Jeg har tilladt mig at tage en af de kasketter på, som jeg har, nemlig kasketten som landets minister for justits, kultur og Europa-anliggender, medlem af den slesvig-holstenske landsregering. Uden at jeg nu i detaljer har aftalt det med ministerpræsidenten, så ved jeg, at det er i hans ånd at komme med en hilsen fra ham personligt, men også fra landsregeringens om helhed. Jeg vil gerne benytte lejligheden til også helt officielt at sige tak til SSF og til mindretallet som helhed for det gode og nære og hjertelige samarbejde mellem landsregeringen og mindretallet. Det er ikke en selvfølge, men det har været et af målene for SSWs deltagelse i den slesvig-holstenske landsregering at nå frem til dette nære og hjertelige samarbejde. Som kulturminister er jeg ikke ansvarlig for mindretalspolitik. Det er helt bevidst. Det var noget, vi i SSW besluttede og som alle andre forhandlingspartnere, dengang vi skulle lave regeringsaftale, var enige med os i, nemlig at det er vigtigt at udsende det signal, at mindretalspolitik er hele landsregeringens ansvar. Derfor er det rigtigt og godt, at det som regel er Renate Schnack, der kommer med en hilsen til vore landsmøder, for det er hende og det er ministerpræsidenten, der tager ansvaret for mindretalsanliggender. Men det vedrører os alle, og derfor er jeg glad for også at kunne minde om, at vi jo i fællesskab har formået at få stablet projektet 'Mindretallenes hus' på benene. Det INTERREG-projekt, der ligesom er grundlaget for det, er også kommet i stand med hele landsregeringens medvirken. Jeg kan huske, at vi sidste år havde en lille diskussion om, i hvor høj grad mindretallene var blevet glemt i den lille kulturberetning, som mit ministerium havde udsendt. Ja, de var ikke med i

den beretning, og grunden var, at beretningen kun tog fat i de tilskud og i den økonomi, der ligesom kunne udledes af mit eget ministerium. Men vi har jo i fællesskab besluttet, at den næste beretning skal nå videre omkring, for det er klart, at mindretallene yder et væsentligt og vigtigt kulturbidrag til det, vi har her i Sydslesvig og i Slesvig-Holsten som helhed. Derfor er jeg glad for, at den kulturplan, som jeg har været med til at udvikle og som vi nu også har fået besluttet, helt klart også forholder sig til det danske mindretal, det frisiske mindretal og sinti og romas bidrag til kulturpolitikken i Slesvig-Holsten. Tak for det.

Mindeåret for 1864 er også noget, vi er sammen om. Med udgangspunkt i mindeåret for 1864 er vi gang med at videreudvikle det dansk-tyske samarbejde, ikke kun det grænsenære samarbejde, men det dansk-tyske samarbejde i det hele taget. Vi har fået ansat én til at koordinere dette arbejde - I vil kende ham. Han har arbejdet for Region Syddanmark i mange år, og han har nu fået titlen af koordinator for det dansk-tyske samarbejde. Det er vores gamle ven og bekendt Stefan Seidler. Meningen er, at vi på et givet tidspunkt også i landsregeringen netop vil komme med nogle overvejelser, som også skal udmøntes i en regeringserklæring på et tidspunkt i den kommende tid.

Det er ved at være halvleg for den siddende landsregering. I næste uge vil der på et landdagsmøde være en længere debat om det, som landsregeringen har opnået. Jeg synes, det er mere end OK, hvad vi har opnået. Trods nogle diskussioner, som der har været i medierne omkring nogle ministre, der er blevet afskediget eller selv har trukket sig. Det er slet ikke til at sammenligne med det, der foregår i Danmark, hvis jeg må sige det. Men selvfølgelig er det en diskussion, som ikke er rar at føre. På trods af det kan vi se, at der er rigtig gode resultater. Og vi kan også se, at SSWs medvirken i det politiske arbejde i landsregeringen har givet gode resultater. Det er ikke sådan, at vi behøver at skjule vores medvirken, tværtimod! Vi spiller en vigtig og en væsentlig rolle også hvad angår samarbejdet i sig selv, men også, hvis I ser på resultaterne, så kan vi virkelig godt være det bekendt, vi har opnået.

Det sidste, som jeg synes er vigtigt for os, er debatten om den videreudvikling af den slesvig-holstenske landsregering, hvor den nu har fået slået fast, at vores skoler har en særlig status. Det er noget, som jeg er sikker på, vi i årene fremover virkelig vil føle som en ekstra støtte i vores mindretalspolitiske argumentation. Så hvis man ser på forfatningsændringer, som også peger i retning af, at mindretalspolitikken er blevet styrket, kan man allerede derudfra se, at det har været en rigtig beslutning, at SSW er gået ind i landsregeringen.

Til næste år vil vi markere 60-året for Bonn-København erklæringerne, og det vil vi gøre i fællesskab. Jeg håber, at den såkaldte karaktersag finder en løsning inden da. For det er jo lidt barokt, at Bonn-København erklæringerne i 1955 netop førte til, at vore danske eksamen-skolers afslutning, eksamenspapirer, fik en tysk anerkendelse. Derfor vil der ikke være meget logik i at skulle til at føre modsatte diskussioner i 60-året for Bonn-København erklæringerne. Derfor håber vi alle sammen, at Sydslesvigudvalget kan nå at få overbevidst regeringen og Uddannelsesministeriet om, at der er noget at tage fat på i dette spørgsmål.

Tak for opmærksomheden og fortsat godt landsmøde.

Martin Lorenzen: Tak til Anke. – Der er flere hilsner, men dem venter vi lidt med. Nu vil vi først komme i gang med vores dagsorden.

4. Årsberetning v/ formand Jon Hardon Hansen

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til formanden.

Jon Hardon Hansen: Kære delegerede, kære landsmødedeltagere. 2014 er ved at gå på hæld. Et år, hvor vi i Danmark og ikke mindst i vores dansk-tyske grænseland har lagt mange kræfter og ressourcer i at markere 150-året for slaget ved Dybbøl.

1864, der blev afgørende og konstituerende for dannelsen af nationalstaten Danmark, da den dansk-tyske helstat krakelerede, som følge af nederlaget til Østrig-Preussen.

Halvandet hundrede år efter det tabte slag på banken kan vi i dag glæde os over, at fjendtlighederne mellem danske og tyske i grænselandet har forvandlet sig til et venskabeligt og tillidsfuldt samarbejde samt et godt mellemfolkeligt naboskab.

Dronning Margrethe formulerede i sin tale under den civile ceremoni i Kongeskansen den 18. april i år den positive udvikling på følgende måde - citat: „På begge sider af grænsen gjorde man en oprigtig indsats for at skabe forsoning. Forsoningen var ikke givet – den skete ikke af sig selv. Men den skete.“

Og ministerpræsident Torsten Albig beskrev hin mindedag forandringen af de to nationers og deres respektive mindretals mellemfolkelig sameksistens med disse ord, der var slutordet på hans tale, i øvrigt på dansk: ”I dag kan vi se, at hjertebånd også vokser henover nationale skel. I dag er det ikke frø af ugræs, der fyger henover hegnet, men kimen til de smukkeste blomster og de frugtbare planter. Dem skal vi dyrke.“

Forsoningsprocessen blev ikke mindst skubbet i gang af Bonn-København erklæringerne, som sikrer mindretallene en lang række frihedsrettigheder og kulturel autonomi. I det kommende år fylder erklæringerne 60 år, hvilket markeres ved et større arrangement i Berlin under tilstedeværelse af Danmarks og Tysklands udenrigsministre i marts måned 2015.

I anledning af 150-året for slaget ved Dybbøl har det danske og tyske mindretal i samarbejde med Folketinget gennemført indtil videre tre parlamentariske aftener i Kiel, Berlin og Bruxelles. Det fjerde arrangement afholdes på Christiansborg den 20. november også under overskriften: ”Det dansk-tyske grænseland - en inspiration for Europa”, hvortil der er knyttet en vandrestilling.

Disse parlamentariske møder har givet det danske og tyske mindretal og mindretalsunionen FUEN en enestående mulighed for at oplyse delstats-, forbunds og EU-politikere og interesserede flertalsborgere om vores fredsskabende grænselandsmodel, der er forbilledlig i Europa. En model, der bærer det gode budskab i sig, nemlig at mindretalspolitik er fredspolitik.

Mindretallenes Hus

Det er SSFs, BDNs og FUENs vision, at dette glædelige budskab skal formidles til regioner, hvor mindretal og flertal lever i konflikt.

Visionen er at etablere et Mindretallenes Hus i C.C. Petersens købmandsgård, der ligger ved siden af Flensborghus og i det bl.a. indrette et informations- og dokumentationscentrum om mindretal og mindretalsforhold.

Men huset skal også være hjemsted for et fredscenter; fungere som et slags Camp David, hvor stridende parter kan lære og høre om, hvorledes vi her i grænselandet har opnået en fredelig sameksistens på aftaler, der sikrer ligestilling og en positiv diskriminering.

Ikke mindst set i lyset af konflikten i Ukraine og de mange separatistiske strømninger på vort kontinent som eksempelvis i Skotland, Belgien, Tyrol eller Katalonien, som truer freden ikke bare i de respektive regioner, men i Europa som helhed, gør det nærliggende at realisere et Mindretallenes Hus i Flensborg.

INTERREG-projektet Mindretallenes Hus er blevet velmodtaget af politikerne i Flensborg, Kiel, Berlin og København, mens EU med dens kommission afviser at have eller påtage sig et politisk endside et økonomisk ansvar for de nationale mindretals velbefindende i Unionen. Mindretal og mindretalspolitik er ifølge kommissionen udelukkende et nationalt anliggende. Her forestår der et større stykke politisk lobbyarbejde, for at komme ind i varmen i Bruxelles med vores netværk og kompetence på det mindretalspolitiske område.

Meget glædeligt er det dog i denne sammenhæng at kunne berette om, at Flensborg by har kontaktet SSF og meddelt, at man søger forbundsmidler i Berlin til renovering af C.C. Petersens købmandsgård, pakhuset samt Flensborghus' baggård og taget på Flensborghus. Ansøgningen til renoveringen ligger på godt og vel 4,3 millioner EURO.

Den nordvendte oplysningsstrategi

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at SSF og Det sydslesvigske Samråd havde sat næsen op efter at bruge 150-året for 1864 til at få de danske medier til at fokusere noget mere på mindretallet. Som bekendt bevilligede Sydslesvigudvalget i 2013 midler til at finansiere udarbejdelsen af en nordvendt oplysningsstrategi. Bevillingen indeholdt også økonomi til ansættelse af en kommunikationskonsulent, der inden for en toårig projektperiode skulle omsætte den af kommunikationsbureauet Bysted anbefalede oplysningsstrategi. Desværre afviste Sydslesvigudvalget ansøgningen om midler til ansættelse af en konsulent med den begrundelse, at Samrådets håndtering af den foreslåede og forkastede implementeringsmodel, citat: "... afspejler tilsyneladende uoverkommelige modsætninger i Samrådet."

Man havde i Samrådet brugt for megen tid på at diskutere, hvor konsulenten rent logistisk skulle placeres. Skulle vedkommende have sit kontor på Flensborg Avis eller på Flensborghus?

Rent faktisk lykkedes det Samrådet på et ekstraordinært formandsmøde i juni måned at nå til enighed om konsulentens placering på Flensborghus. Men dette ændrede ikke noget ved Sydslesvigudvalgets beslutning.

Dog er der i afslaget holdt en dør på klem, idet udvalget ser positivt på Bysteds anbefalinger, hvorfor kommende projektansøgninger, der vil omsætte nogle af bureauets strategier, vil kunne regne med at blive behandlet velvilligt.

Det er både Sydslesvigudvalgets, Samrådets og Grænseforeningens opfattelse, at der skal gøres en ihærdig indsats med hensyn til oplysning af den danske befolkning om mindretallets eksistens.

I bestræbelserne på at løse den opgave rækker Grænseforeningen mindretallet en hånd, idet den nye formand Mette Bock tilbyder et samarbejde omkring kommunikation og oplysning om mindretallet i Danmark. Her kunne det tænkes, at Grænseforeningens ny informationschef Lotte Dahlmann indgik et samarbejde med mindretallets konsulent, som på Samrådets vegne skulle lede et nyt informationsbureau under navnet - "Sydslesvigs kommunikationscenter". I samarbejdet med Grænseforeningen ville der være mulighed for at mindretallets konsulent kunne benytte sig af kontorfaciliteterne i Peder Skrams Gade i København for derved at være placeret tæt på de landsdækkende medier, når det er hensigtsmæssigt.

Der er nu nedsat en arbejdsgruppe, kaldet styregruppe under Samrådet, som i denne måned sætter sig sammen, for på Samrådets vegne at drøfte, hvorledes mindretallet kommer videre med omsætningen af den nordvendte oplysningsindsats.

"Sydslesvig – vi gør Danmark lidt større!"

Dette slogan er kommunikationsbureauet Bysted ikke ophavsmand til. En i referencegruppen, nemlig Eberhard von Oettingen, mente, at jeg i min skriftlige beretning kom til at tillægge Bysted dette slogan. Men rettelig set er det udviklet i referencegruppen, som har været sparringspartner for kommunikationsbureauet. Dog vil jeg så sige, at – vi har jo kunnet læse Flensborg Avis også i dag – min forgænger har svaret Eberhard. Jeg har selv fundet dette slogan "Mindretallet gør Danmark større" i Årbogen fra 2006 på side 24 i venstre spalte nederst. Der bruger min forgænger lige præcis denne formulering. Det er svært at få patent på sloganer. Alle gode idéer skal bruges af alle og lad os sige, at menneskeheden er ophavsmand til dette fantastiske slogan.

Mindretallet i dansk TV

Selvom vi ikke har fået en kommunikationskonsulent, er det alligevel lykkedes mindretallet at komme på en landsdækkende TV-kanal to gange i år. Nu kunne jeg forstå på generalkonsulen, at vi har været tre gange på en landsdækkende TV-kanal, idet programmet "Anne og Anders på sporet af det tabte land" også blev sendt på DR2. Den ene gang var det den af Sydslesvigudvalget støttede film om mindretallet med titlen: „De glemte danskere“, der blev sendt på DR2, godt nok noget sent på aftenen. Den anden gang var mindretallet på i den bedste sendetid her i oktober måned, da programmet „Gintberg på kant med Sydslesvig“ på DR1 kærligt og humoristisk satte spot på den danske sydslesvigere verden. Ca. 600.000 danskere så udsendelsen trods det, den konkurrerede med en fodboldlandskamp, der blev transmitteret samtidig på TV 2.

Hvor meget Ole Bornedals serie „1864 – Hjerter bløder i krig og kærlighed“ kommer til at øge danskerens interesse i vort mindretal er ikke godt at vide. Lige foreløbig daler seertallet for hver del, der bliver sendt søndag aften. Men til gengæld er besøgstallet på Historiecenter Dybbøl Banke stærkt stigende. Hvorledes det ser ud med besøgstallet på Danevirke, kan jeg ikke udtale mig om.

Samrådet

I løbet af det forgangne år er det lykkedes det ellers så udskældte Samråd at nå frem til tre konsensus-beslutninger.

For det første har Samrådet i år kunnet præsentere Sydslesvigudvalget for en koordineret budgetansøgning. Ikke mindst takket være Skoleforeningens tilbageholdenhed har det været muligt at imødekomme andre organisationers behov, der ligger over den foreskrevne fremskrivningsprocent.

Endvidere er det lykkedes i forlængelse af et forligsmøde i maj måned omkring Jaruplund Højskoles fremtid at nå frem til en fælles køreplan med hensyn til ansættelsesproceduren af en ny højskoleforstander, som blev budt velkommen i går, formulering af en ny profil og struktur for højskolen.

Et møde, medlemmerne af højskolens bestyrelse deltog i, dvs. Foreningen for Folkehøjskoler i Danmark, Sønderjydsk Skoleforening, SdU, SSF og Skoleforeningen.

Og sidst men ikke mindst, som allerede omtalt, opnåedes enighed om en kommunikationsstrategi og placeringen af en kommunikationskonsulent.

Ligestilling

Takket være den siddende regering i Kiel er det danske mindretals skolevæsen blevet ligestillet med det offentlige tyske skole. Bemærkelsesværdigt, at ligestillingen af det danske skolevæsen med flertallets, nu er formuleret ind i delstatens forfatning.

Må denne optagelse af ligestillingen i forfatningen vitterligt sikre, at Skoleforeningen ikke længere behøver at frygte kommende regerings eventuelle ønske om at skære ned i delstatens bevillinger til dansk pædagogisk virke i Sydslesvig.

Karakter-sagen/Gymnasie-samarbejde

Efterhånden er det ved at være den omvendte verden. Fra tysk side, især fra Kiel, kan man for tiden mindretalspolitisk nærmest vente sig alt mulig godt. Men fra vore landsmænd i Danmark og i Norden er det mit indtryk, at Danmark og mindretallet ikke længere er på bølgelængde i hvert fald, hvad angår karaktersagen.

Vi taler jo hernede i vores selvforståelse som danske sydslesvigere om, at Sydslesvig gør Danmark og dermed Norden lidt større. Men dette budskab bliver ikke hørt eller muligvis overhørt, når danske embedsmænd kan finde på at ligestille Duborg- og A.P. Møller-studenter med tyske studenter.

Det synes mig meget betænkeligt, at man i karaktersagen ikke kan finde en løsning, der klart anerkender, at der findes danske elever, der tager en dansk studentereksamen uden for Danmarks grænser. En studentereksamen, der i øvrigt rent fagligt kan stå mål med den rigsdanske eksamen. Så hvorfor ikke kunne give Skoleforeningen adgang til udstedelse af danske studentereksamensbeviser?

Karaktersagen og for den sags skyld Nordisk Råds afslag på Duborg-Skolens ønske om elevudveksling med et gymnasium i Grønland, fordi Duborg-Skolen ligger i Tyskland, hører efter min mening ikke hjemme på embedsmandsniveau, men er så alvorlig, at den skal føres op på et politisk plan.

SSF står selvfølgelig til rådighed for Skoleforeningen med sine kontakter til folketingspolitikere fra dens kontor på Christiansborg.

De indre linjer

SSF's absolutte kerneområde er og bliver dansk kulturformidling. Dansk kunst, musik, teater, foredrag, film og litteratur er det daglige input, der fastholder og minder mindretallet om, at det er et nationalt mindretal, hvis levende bånd til Danmark er livsnerven.

Ser man på foreningens medlemstal, viser det sig at være steget en lille smule og ligger således stabilt. Men målet burde være 150 til 200 nye medlemmer pr. år, især blandt den yngre generation. At blive medlem af mindretallets brede kulturforening og dermed opnå medejerskab til og ansvar for det folkelige danske fællesskab, burde være en selvfølge.

Satsningen på det tætte samarbejde mellem SSF-distrikterne og Skoleforeningens institutioner ude i lokalområdet er fortsat opskriften på et stigende medlemstal, velvidende at optagelse af nye forældre er tidskrævende.

Amtskonsulenternes beretninger

Amtskonsulenternes årlige indberetninger vidner atter om et højt aktivitetsniveau ude i amter og distrikter. Det spænder vidt lige fra de vedtægtsbestemte møder til hygge- og lottoaftener, forsamlingshusteater på øjenhøjde og den finkulturelle opsætning på den store scene.

Der er foredrag og filmaftener. Der er koncerter i alle genre. Der er caféarrangementer, børne- og ældreeftermiddage. Der tilbydes kulturture til Danmark og besøg hos venskabskredsene under Grænseforeningen.

Og ikke at forglemme de mange årsmødearrangementer rundt omkring i landsdelen, der er med til at dokumentere de ubrydelige bånd, der eksisterer mellem Danmark og vort mindretal. Årsmøderne, der igen og igen er det bedste bevis på, at mindretallets medlemmer kan sammen og løfter sammen. Årsmøderne vidner på en fremragende måde om, at det

brede folkelige dansksindede fællesskab bygger på et konstruktivt samarbejde på tværs af alle Sydslesvigs organisationer både i hverdagen og til højtiderne, og derved formidler hvert enkelt medlem et medejerskab og medborgerskab til mindretallet og dets institutioner og foreninger.

Afslutning

Lad mig til slut i min beretning blive en smule patetisk. Det danske mindretal står og falder med mennesker, der af oprigtig kærlighed, ja forkærlighed, holder fast ved dansk sprog, kultur, tradition og værdier samt den jævne omgangsform og den uhøjtidelige omgangstone. En forkærlighed til det danske, der ikke indebærer en fornægtelse eller en fortrængning af de regionale påvirkninger, hvad enten de er af tysk eller frisisk natur, ud fra mottoet om, "at ville de andre uden at opgive sig selv!"

Sydslesvigerens fortrolighed med grænselandets iboende kulturelle, sproglige og nationale mangfoldighed beklikker ikke oprigtigheden i hjertets bekendelse til det danske.

Mennesket, der er født og opvokset i grænselandet, kan sagtens rumme den kulturelle mangfoldighed, der hører hjemme i Sydslesvig.

Men spørgsmålet er, om mennesket i grænselandet kan rumme en dybfølt bindende kærlighed til tre forskellige nationale identiteter samtidig, uden at komme i konflikt med sig selv.

Tak

Det er tid til at sige tak. Tak til mindretallets gode samarbejdspartnere, det være sig Sydslesvigudvalget med den ny formand Troels Ravn i spidsen – og tak for din hilsen. Udvalget, der er den navlestreng og den forbindelseslinje til regeringen og Folketinget, uden hvilken mindretallets kår ville være meget ringe.

Tak til generalkonsul Henrik Becker-Christensen og fru Grethe Bay, som begge i 150-året for slaget i 1864, har fulgt det danske og det tyske mindretal på tæt hold i forbindelse med gennemførelsen af de parlamentariske aftener i Kiel og Berlin. Også tak for din hilsen her i dag.

Tak til Grænseforeningen. Tak til Mette Bock, som straks fra start i den nye formandsstol har opsøgt mindretallet og villet den meget nære kontakt for at sikre et fortsat tillidsfuldt samarbejde med mindretallets organisationer. Jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde.

Tak til Renate Schnack in absentia, der er en trofast og pålidelig støtte som delstatens mindretalskommitteret - ikke mindst nu, hvor FUEN, BDN og SSF kæmper for at realisere Mindretallenes Hus.

Tak skal der lyde til forbundsregeringens mindretalskommitterede Hartmut Koschyk, også in absentia, som fra dag ét i sit nye kald viste stor veneration for sine fire nationale mindretal.

Stor tak til vores generalsekretær samt alle foreningens ansatte på og uden for Flensborghus for god og professionel indsats, hjælp og støtte. Uden jer ville jeg for længst ligge under jorden.

Tak til mit forretningsudvalg, som jeg synes i løbet af det forgangne år har udviklet sig til et godt team.

Og endelig skal der lyde en stor tak til alle de ulønnede forenings- og bestyrelsesmedlemmer ude i amterne og distrikterne. Alle I ildsjæle, der frivilligt har forpligtet jer til at gøre en indsats for et levende og engageret dansk mindretal med et bredt facetteret forenings- og kulturliv for gamle såvel som for unge.

Inden jeg forlader talerstolen, skal vi selvfølgelig mindes dem, der er gået fra os i årets løb. Jeg vil bede jer om at rejse jer.

Ære være deres minde.

Tak skal I have.

Martin Lorenzen: Tak for formanden for hans beretning. Under pkt. 7 vil der være mulighed for at komme med kommentarer til denne beretning.

Vi fortsætter med pkt.

5. Regnskabsoversigt

Jens A. Christiansen: Tak for ordet. Nu kommer jeg med nogle tørre tal, men jeg vil til sidst også have lov til at sætte disse tal i en værdimæssig sammenhæng, fordi de er udtryk for SSF's mission og visioner.

Den 18. marts i år drøftede og godkendte hovedstyrelsen enstemmigt årsregnskabet for 2013. I det følgende vil jeg kort kommentere de væsentligste punkter i årsregnskabet, som I finder i den Blå beretning side 53.

Side 55: Den uafhængige revisors påtegning

Denne påtegning indeholder revision af årsregnskabet og erklæring om udført forvaltningsrevision. Det er revisorernes opfattelse, at det opnåede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for deres konklusion: "Revisionen har ikke givet anledning til forbehold." Jeg henviser endvidere til revisorernes samlede positive konklusion på samme side.

Side 58: Sydslesvigsk Forenings årsberetning 2013

Beretningen ligger tæt op ad SSF's resultataftale 2013 med Sydslesvigudvalget. Beretningen viser, hvordan året gik i forhold til de satte mål, som er listet op efter SSF's hovedaktiviteter, såkaldte andre indsatsområder og ejendomme. På side 63 er foreningens styringsparametre omtalt. Hvert enkelt af disse styringsinstrumenter anvendes, som det skal. I forhold til underskuddet i 2012, er der strammet op på budgetstyringen i Kulturafdelingen og investeret i ny software.

Side 68: Regnskabs-sammenstilling

A Kulturelt område: Den danske stat yder et tilskud på 3.252.828 €, mens tilskuddet fra delstaten Slesvig-Holsten udgør 426.000 €. Bevillingen fra Danmark udgør ca. 60 pct. af foreningens indtægter. Årsregnskabet 2013 balancerer med 5.567.750,67 € og udviser et overskud på 2.103,59 €. Vi havde håbet på et større overskud, men bl.a. grundet øgede omkostninger på ejendomsområdet, delvist som følge af stormen Bodil, blev overskuddet ikke helt så stort, som vi havde planlagt.

Inden for **I. Generalsekretariatet/Administrationen på side 69** er budgettallet 286.500 €, og regnskabstallet er 294.376,87 €. Overskridelsen her skyldes pkt. 7 *Diverse udgifter* med

øgede udgifter til advokat og ekstraordinær revision. Budgettet 2014 er naturligvis tilpasset fremskrivningsprocenten, hvor vi havde søgt om 3 pct., men fik 0,8 pct. Det har betydet, at vi har måttet reducere vores udgifter, og det har vi bl.a. gjort på posten kontorhold og rentekonto.

Ved **III. SSF's lønninger** var budgettallet 2.151.000 €, og vi landede på 2.173.297,73 €, men der er dog stadig tale om en lille overskridelse.

Under punkt V, Generalsekretariatet / Kulturafdelingen på side 70 har vi sparet, især på punktet *amtsmøder, fællesmøder, kurser* og ender på 104.864,09 € mod et budget på 122.400 €. Ved *årsmøderne* var der en lille merudgift på udgiftssiden, men man har kunnet generere flere indtægter. På posten generelle tilskud til kulturelt arbejde, der går til ad hoc-opgaver, er der brugt 7.196 € mod de budgetterede 10.000 €. Her har vi altså også kunnet spare lidt.

Et andet væsentligt område i vores regnskab er **X. Kontingent / gaver og tilskud på side 74**. Her havde vi budgetteret med 213.000 € i kontingent og vi landede på 232.623,53 €. Ved posten *Diverse indtægter / gaver SSF* havde vi budgetteret med 30.000 €, men opnåede kun 22.189,24 €. Og her skal siges, som jeg har nævnt tidligere, at det er svært at forudse, hvad vi får af legater og gaver. Ved punkt 3 *Statens tilskud* er beløbet som nævnt tilpasset fremskrivningsprocenten. De reelle budgettal for 2014 og 2015 er lavere, men det skyldes beløb, der har været kanaliseret gennem SSF. Ved punkt 4 *Tilskud fra Landet Slesvig-Holsten* skal man også betænke, at der i budgettallet 2014 og 2015 er indeholdt 30.000 € til Fælleslandboforeningen.

Ved **XII. Ejendomme, der administreres af SSF på side 75** har vi et budgettal på 65.000 € og et regnskabstal på 69.093,92 €. Forbruget under *Løbende drift* har været større end forventet ikke mindst pga. øgede energiomkostninger.

Under punkt **XII. SSF's ejendomme** siger saldolinjen 190.000 € i budget og regnskabstallet 3.967,90 €, hvilket kan virke underligt. Forklaringen er, at vi har modtaget i alt 600.000 € fra Slesvig by /Schleswiger Theater GmbH, der skal fordeles på 3 regnskabsår og iflg. revisorerne af skattetekniske grunde skal bogføres som lejeindtægter på hver 200.000 € pr. år. Beløbet er derfor i balancen henført til *Byggekontoen Slesvighus*.

Ser man på XVI. Teaterarbejde og danske koncerter side 76, fremgår det tydeligt af saldolinjen, at Teater- og koncertudvalget har sparet på dette område, idet budgettet var på 137.260 € og vi landede på 106.361,09 €, hvilket er meget flot. En stor tak til Teater- og koncertudvalget og en stor ros til kulturafdelingen. Der er også en positiv udvikling på indtægtssiden, idet vi ved posten *amter og kommuner* havde budgetteret med 112.740 €, men reelt har vi modtaget 122.093,97 €. Derimod svarede billetsalget ikke helt til forventningerne, hvilket hænger sammen med, at man har holdt lidt igen på bl.a. PR-området ved de enkelte forestillinger.

XVIII. Skipperhuset side 76: Stedet udvikler sig meget positivt. Her lander vi med indtægter på 41.025,19 € mod et budgettal på 38.000 €. Der er dog også lidt flere udgifter, men området hviler nogenlunde i sig selv. Der er stigende efterspørgsel på lejrskoleophold også i år. Vi har foreløbig søgt midler til ny møblering i selve Skipperhuset, men lejrskolen som

sådan trænger til en overhaling. Vi er i gang med at forberede en ansøgning til de såkaldte BKM-midler i Berlin, hvor vi igen vil søge en sum penge hen over nogle år til renovering af Skipperhuset. Men generelt går det godt, og det er jo kun glædeligt.

XIX. Danevirke Museum. Her er saldo-budgettallet på 17.100 €, og regnskabet lander på 25.871,97 €. Området genererer ikke overskud, men der tilflyder museet en del fondsmidler til aktiviteter, og aktivitetsniveauet er stort, og det har det ikke mindst også været i år, hvor vi markerer 150-året for 1864.

XX. Mikkelsen side 77. Det er jo et nyt område i vores regnskab og er med for første gang. Her havde vi et budgettal på 58.500 €, og regnskabet ligger på 60.773,90 €, hvilket ligger nogenlunde i balance i 2013. Budgettallet for 2014 er 43.500 €, fordi vi ikke fik den ene procents fremskrivning til dette område, så vi fastholder niveauet for 2013. At tallene her er højere, hænger sammen med en én-gangs bevilling fra Sydslesvigudvalget til akutte økonomiske udfordringer.

XXI. Kulturaktiviteter i distrikterne side 78: Kulturudvalgets arbejdsområde. Her er der også stærkt udtryk for besparelser, idet der var budgetteret med 164.000 € og regnskabet endte på 142.326,77 €. Også her en stor tak til Kulturudvalget for at man har holdt igen på omkostningerne.

SSF's balance side 80:

SSF's balance pr. 31.12.2013. Balancesummen er 22.916.108,08 €, en lille stigning i forhold til 2012.

På aktivsiden:

På ejendomsområdet har vi aktiver på 20.779.860,39 €, inventar på 7.179,16 €, Slesvigsk Kreditforening på 1.713,458,92 € og andre værdipapirer på 62.646 €. Dermed har SSF på *aktivsiden* en anlægsaktivitet på i alt 22.563.144,47 €. Omsætningsaktiverne har vi på i alt 352.963,61 €.

På passivsiden:

Passivdelen udviser kapitalkontoen pr. 1.1.2013 14.624.538,90 € og pr. 31.12.2013 14.799.328,79 €. Med hensyn til byggeregnskab Slesvighus 2013, 2. fase (teatersalen), balancerer regnskabet med 1.468.793,51 €.

Statens mellemregningskonto udviser pr. 31.12.2013 2.103,59 €. Kapitalkontoen lyder på 16.514.891,30 €. SSF's samlede gæld hen over årene er på i alt 6.401.216,78 €.

Side 81: Ejendomme administreret af SSF. Her er et underskud på 69.093,92 €, hvilket ikke er unormalt. Punktet *SSF's ejendomme* inkl. Flensborghus og Skipperhuset ender med et underskud på 13.058,21 €

Side 83: SSF's pensionistboliger giver samlet et overskud på 79.408,12 €.

Det var de hovedpunkter, jeg har valgt at trække frem her i dag. Som sagt er regnskabet jo allerede godkendt af hovedstyrelsen, og her er der tale om en orientering.

Til sidst, men ikke mindst, vil jeg takke for det gode samarbejde med SSF's Regnskabs- og revisionsudvalg med Gerd Pickardt i spidsen samt vore revisorer fra Sønderjyllands Revision og H.P.O. Wirtschaftspartner.

Der skal også fra min side lyde en stor tak til såvel frivillige som medarbejdere i SSF for en positiv og loyal indsats.

Det har været, som formanden også kom ind på, et travlt år her i 2014. Ud over de klassiske store opgaver, som SSF løfter for hele mindretallet, har aktiviteterne været præget af særlige begivenheder. Først og fremmest markeringen af 150-året for 1864. Men også FUEN-kongressen, som I sikkert kan huske, var vi medvært til sammen med det tyske mindretal og FUEN, og også folkemødet på Bornholm har trukket på en del ressourcer. Dertil kommer, at generalsekretariatet servicerer Samrådet og har koordineret arbejdet med udvikling af en kommunikationsstrategi, et fælles budgetudspil og forberedelserne til en konference om et Sydslesvig-Ting, som vil finde sted den 24. januar 2015 på Jaruplund Højskole.

Så alt i alt mange både i søen – og det uden tilførsel af nævneværdige flere ressourcer. Det ender med, at vi prøver på at løbe lidt hurtigere, og det er vore medarbejdere gode til. Og så hører det også med, at SSF's medarbejdere, som jo er et af landsdelens bedste hold, arbejder på grundlag af engagement og loyalitet over for mindretallet og det danske arbejde. Ikke et dansk-tysk arbejde, men et aktivt kulturelt virke forankret i grænselandets spændingsfelt mellem dansk og tysk. Det er SSF's mission, ja, jeg vil mene, mindretallets: Et fast ståsted med et åbent mellemfolkeligt udsyn. Det er denne udfordring, der driver vort engagement og styrer vores handlingsmønster.

Tak for ordet!

Martin Lorenzen: Tak for generalsekretærens grundige gennemgang af regnskabsoversigten. Også her er der mulighed for under pkt. 7 at komme med kommentarer og spørgsmål til regnskabet.

Vi går videre til pkt.

6. Regnskabs- og revisionsudvalgets beretning

Martin Lorenzen: Gerd Pickardt, udvalgets formand, får nu ordet.

Formand for Regnskabs- og revisionsudvalget, Gerd Pickardt: Ja, I har jo hørt mange tal, og bagved al de tal ligger der, som Jens også sagde, et kæmpe arbejde, og der skal også lyde fra min side endnu en gang en tak. Jeg synes, det er fantastisk, at vi kan køre sådan et arbejde på frivillig basis.

På et møde den 3. marts i år fik Regnskabs- og revisionsudvalget forelagt det reviderede regnskab, og udvalget har konstateret, at regnskabet 2013 er opstillet jf. bogholderiets tal. Revisionen har fremlagt deres bemærkninger til dette regnskab og vi har gennemgået regnskabet, og jeg mener meget grundigt.

Revisionen er udført under iagttagelse af „Bekendtgørelse Nr. 1720 af 21. december 2010 om regnskab for – revision af – og indhentning af oplysninger fra foreninger og organisationer m.v. der modtager tilskud fra Sydslesvigudvalget.“

Efter vores opfattelse indeholder regnskabet alle de oplysninger, som er nødvendige for bedømmelse af de bevilgede midlers anvendelse - og Sydslesvig Forenings økonomiske status per 31. december 2013.

Revisionen omfatter oplysninger i årsregnskabet og vurderer, om der er etableret forretningsgange og interne kontroller, der understøtter, at de dispositioner, der er omfattet af årsregnskabet, også er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter.

Sikringen af foreningens og de tilsluttede organisationers skattefritagelse finder løbende sted. Vi har bemærket, at SSF's interne controlling – generalsekretæren har været inde på det - på kulturområdet gennem bedre rutiner og forretningsgange er styrket, og at ledelsen løbende orienteres, hvad budgetudviklingen angår.

Udvalget kan på baggrund af revisionsprotokollatet kun anbefale, at SSF er positiv over for en overordnet økonomistyring, hvor de andre sydslesvigske organisationer inddrages. Også med henblik på at optimere det samlede ressourceforbrug!

Årsregnskabet samt status per 31. december 2013 er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens og vedtægternes krav, hvad regnskabsaflæggelse angår. Vi vil fra udvalget fremhæve, at budgetdisciplin i året 2013 gennemgående er blevet håndhævet udmærket. Samtlige mål i resultataftalen 2013 er opfyldt.

På denne baggrund anbefaler vi godkendelse af driftsregnskabet pr. 31.12.2013, som udviser et overskud på € 2.103,59 - et mindre som planlagt, men stadig meget bedre end det kæmpestor minus, vi havde sidste år. Status balancerer med € 22.916.108,08.

Så meget omkring regnskabet – og I skal ikke stemme om dette talværk, det er blevet gjort.

Det var ordene - tak.

Martin Lorenzen: Tak til Gerd Pickardt. Vi kommer til pkt.

7. Drøftelse og godkendelse af årsberetningen samt decharge

Martin Lorenzen: Hvis man ønsker at komme med kommentarer, bemærkninger, spørgsmål, så har man mulighed nu, både til formandens årsberetning og til regnskabet. Når man kommer op på talerstolen, bedes man af hensyn til protokollen, venligst først nævne sit navn og hvilket amt og distrikt, man kommer fra.

Eller der nogen, der har spørgsmål, kommentar til årsberetningen?

Formand for SSF Flensborg by og distriktsformand for SSF Flensborg-Nord Preben K.

Mogensen: Når jeg har hørt en god beretning fra vores landsformand, og denne gang fra én ny én, som gik over stok og sten, så synes jeg, det er anbragt at sige tak. Så var det også en glæde at se, at du var kommet til at kludre i det med mindet, som burde have været sagt først. Det glæder mig ekstra meget, fordi når noget er fuldkomment, så kan det for det første ikke blive bedre, og for det andet, at det også bliver så stift engang imellem - og det vil jo være det mest forkerte hos os her.

Jeg vil lige minde om en ting som kommentar til det, Jon stillede som et spørgsmål. Din forforgænger som landsformand, nemlig at Heinrich Schultz engang i forbindelse med en fjernsynsudsendelse eller et debatoplæg, som blev lavet til film, på spørgsmålet til allersidst, som i for sig er upassende "Hvad får Danmark egentlig for de 500 mio. kroner, vi sender ned syd for grænsen?" Han svarede med et enstavelsesord: "OS!" Jeg synes faktisk, det er ved at gå lidt under, men i 150-år for slaget på Dybbøl, og spørgsmålet om, hvad kom der egentlig ud af Dybbøl? Hvad er svaret?

Salen svarer: OS – Preben K. Mogensen ler og siger

Tak til formanden.

Eberhard von Oettingen, SSF Flensborg-Sporskifte: Tak for dine ord, Jon. Jeg vil bare præcisere, at jeg ikke er medlem af den referencegruppe, som hovedorganisationerne har nedsat. Det er jeg slet ikke! Det er jeg ikke referencemand nok til at være. Jeg synes bare, det er så fantastisk, denne fortælling omkring, at vi faktisk selv kan finde ud af nogle ting her i Sydslesvig. Der skal ikke altid være et Københavnerslogan, der fortæller, hvad vi sydslesvigere er. Men det fantastiske ved denne fortælling er, at det faktisk er Sydslesvig selv, der på baggrund af noget venstrehåndsarbejde kommer med en rigtig smuk kernefortælling og et slogan, som jeg jo synes, er lidt en skam, er på en årbog fra 2006 på venstre side. Jeg synes, det er rigtig flot, at denne referencegruppe har formået at få dette slogan frem, så det bliver aktivt, og vi kan se det hver dag, når vi åbner vores Flensborg Avis. Jeg synes, det er flot, det kan godt markeres, og det er faktisk mit anliggende, Jon. Og så har jeg noteret mig, at din forgænger i avisen i dag faktisk er blevet en rigtig blid isbjørn – det er jeg også rigtig glad for.

Inden jeg nu smutter heroppe fra, vil jeg godt fortælle, at vi jo havde Hiort Lorenzen-Skolens kor i morges, som sang. Og hvis I har set godt efter, så kunne I faktisk se, at der var en udvekslingselev oppe på scenen. Der er et fantastisk arbejde mellem Sydslesvigs Skoleforening og Grænseforeningen, at der i disse dage, i uge 45/47, faktisk er 126 gange 2, altså 252 børn, der udveksler og mødes. Og et af disse 252 børn stod på scenen for at summe til landsmødet. Det kan vi også, og det er jeg rigtig glad for. Tak for samarbejdet med Grænseforeningen. Tak for nu!

Martin Lorenzen: Er der flere ordmeldinger, kommentarer til formandens beretning? – Det ser ikke sådan ud.

Så vil jeg foreslå, at I stemmer om formandens årsberetning. Det kan vi gøre gennem håndsoprækning med de **blå stemmesedler**.

Hvem kan stemme for formandens beretning?

Tak. Er der modstemmer og/eller afholdelser? – Der er én afholdelse. Dermed er formandens beretning godkendt med én afholdelse. Tillykke med det.

(Herefter en kort pause.)

Martin Lorenzen: Velkommen tilbage efter pausen. Før vi fortsætter med vores ordinære dagsorden, vil formand for Grænseforeningen og medlem af Folketinget, Mette Bock, overbringe en hilsen. Værsgo.

Mette Bock, formand for Grænseforeningen og medlem af Folketinget: Jeg var lige ude før pausen, hvor jeg skulle være med i et radioprogram på Danmarks Radios P1. Jeg nåede selvfølgelig at fortælle, at jeg var her nede for at være sammen med det danske mindretal syd for grænsen. Nå, siger værten så, er du nede at skyde kanoner af? Jeg skal nok lade være med at skyde kanoner af her.

Jeg vil gerne overbringe jer en varm og hjertelig hilsen fra Grænseforeningen. Jeg har i denne uge været ude i en af vores godt 70 lokalforeninger, og jeg kan love jer for, at der fortsat virkelig er et stort engagement, og der er en dybfølt interesse for, hvad det er, der foregår her i mindretallet syd for grænsen og et stort, stort ønske om også at styrke de bånd, der er imellem jer hernede og os i Danmark. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at vi vil jer!

Da jeg for et lille års tid siden blev kontaktet og spurgt, om jeg eventuelt kunne tænke mig at kandidere til posten som formand for Grænseforeningen, så tænkte jeg nok, det synes jeg nu måske alligevel var at gå til yderlighederne. Men så kom jeg til at tænke på den vidunderlige danske maler Asger Jorn, som på et tidspunkt sagde, at hvis ikke man er villig til at gå til yderligheder, er der ingen grund til at gå overhovedet. Og så sagde jeg ja tak, og det har jeg ikke et sekund fortrudt.

Det er vigtigt, at vi fortsat holder både vidensniveau og interessen for, hvad der sker her i vores danske mindretal syd for grænsen højt i Danmark. En stor opgave, som ikke kan løses af nogen enkeltpersoner eller enkelte organisationer, men derimod noget, som alle gode kræfter skal lægges i, så vi er sikre på, at de bånd, der er der, skal vedligeholdes og helst også styrkes. Det gør vi gerne fra Grænseforeningens side. Der er jo flere forskellige områder, vi helt konkret samarbejder på for øjeblikket. For det første er der kommunikationsprojektet, som Jon også sagde, hvor vi meget gerne fra Grænseforeningens side vil stille lokaler til rådighed, når der bliver ansat en person på et tidspunkt, og vores håb er, at ved at sige én plus én, så kan vi måske få et 3-tal ud over rampen ved at vi samarbejder tæt, vores medarbejdere i Grænseforeningen og den medarbejder, som bliver ansat hernede fra, samarbejder tæt. Jeg er sikker på, der kan komme noget rigtig godt ud af det. Og én af de ting, jeg tror, der skal komme ud af det, det er, at hvis der skal fortælles nogle historier i danske medier omkring mindretallet, så skal man huske på, at journalister – jeg har selv en baggrund i mediebranchen – altid skelner mellem pligtstof og lyststof. Pligtstof handler om økonomi og organisationer og folk, som diskuterer. Det er enorm træls at skrive og det er faktisk også ret kedeligt at læse. Lyststoffet derimod handler om levende mennesker og om et hverdagsliv. Jeg plejer at sige til journalister, uanset hvem I går ud at tale med, så har det menneske en fantastisk livshistorie, som lyder interessant at høre på. Derfor håber jeg, at vi i de kommende år vil høre rigtig mange flere menneskelige historier

hernede fra Sydslesvig, fordi - det er jeg helt sikker på - vil interessere mange, mange danskere.

En anden sag, som vi jo også følger med stor interesse i Grænseforeningen er karaktersagen. Jeg vil sige det på den måde, at min erfaring er, at når viljen vakler, så skal der vedholdenhed til. Jeg er slet, slet ikke overbevist om, at der ikke er noget at gøre. Man skal - også når man er politiker - altid huske på, at paragrafferne er lavet af mennesker, som tilsyneladende ifølge nogen laver en blokering i denne sag. Men på samme måde, som paragraffer laves af mennesker, kan de også ændres af mennesker. Det vil sige, det handler om at fremelske viljen til at finde en løsning på denne sag. Jeg er ret overbevist om, at det nok skal lykkes, hvis alle gode kræfter fra alle de sider og hjørner i verden, vi nu sidder i, presser på for at finde en fornuftig løsning. Vi fra Grænseforeningens side vil skubbe blidt på fra sidelinjen. Jeg ved, at Sydslesvigudvalget også er i gang, og jeg er helt sikker på, at vi nok skal finde en god løsning. Det kan godt være, det tager nogle måneder, men der er garanteret lys for enden af tunnelen.

Jeg glæder mig til samarbejdet med alle hernede i Sydslesvig. Fra Grænseforeningens side er vi fortsat meget optaget af at få løftet vidensniveauet for at få gjort noget ved oplysningsarbejdet i Danmark. Det er dér, hvor vi tror, vi kan gøre en indsats i de kommende fem år. Vi er lige ved at lægge sidste hånd på vores strategi for de kommende fem år. Men vi kan også kun gøre det i samarbejde med jer. Jeg håber derfor, at båndene vil styrkes. Selv har jeg gjort mig det til en vane, at alle de steder, jeg overhovedet kan komme af sted med det, der nævner jeg mindretallet i Sydslesvig. Det gjorde jeg også i det før omtalte radioprogram, som handlede om danske film.

Jeg tænker tit på en romersk senator, som i forbindelse med de puniske krige afsluttede alle taler med ordene: "I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges." Og jeg slutter altid af med at sige: "I øvrigt skal vi huske det danske mindretal i Sydslesvig."

Tak for ordet.

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til Kim Andersen, medlem af Sydslesvigudvalget og medlem af Folketinget.

Kim Andersen, medlem af Sydslesvigudvalget og medlem af Folketinget: Tak for invitationen til at komme til landsmødet i Sydslesvigsk Forening. Det er jeg rigtig glad for, det har jeg set frem til, også fordi det er et hyggeligt landsmøde med gode traditioner, samt at der er lejlighed til at møde gode venner og bekendte.

Jeg vil overbringe en hilsen på vegne af mit parti, Venstre, og Venstres landsorganisation. I er flittige til at komme til vores landsmøder, det skal I have en stor tak for. Der er mange i Venstre og Venstres folketingsgruppe, som interesserer sig for det danske mindretal i Sydslesvig, og som har gjort det i årtier, ja i generationer. Det er baseret på en bred kulturel mellemfolkelig – om jeg så må sige – forståelse og vilje. Det synes jeg er godt. Jeg tror, det er det, der er det væsentlige.

Det er ikke så længe siden, at jeg sidst stod her på Husumhus og overbragte en hilsen. Det var i september til SSWs landsmøde. Der kunne jeg byde velkommen til en ny formand i

Sydslesvigudvalget. Det var Henrik Dam Kristensen. Nu kan jeg så at sige tage afsked med Henrik og sige tak for godt og konstruktivt samarbejde, som varede 6/7 uger. Nu kan jeg byde velkommen til Troels Ravn og også herfra ønske Troels tillykke med posten. Jeg glæder mig til samarbejdet med dig, Troels, i vores gode udvalg, og jeg er sikker på, at det nok skal blive konstruktivt og tillidsfuldt. Jeg kender dig fra arbejdet på Christiansborg og tror, at vi nok skal finde ud af at få lagt en god ånd og tone i det daglige arbejde dér. Jeg håber, du bliver og passer opgaven, i hvert fald valgperioden ud.

I det hele taget tror jeg, at vi skal opjustere og pleje det folkelige, det politiske som samværet mellem alt det, der foregår nordpå, både i forhold til Christiansborg, men også i forhold til partiernes baglande og de folkelige bevægelser, og så det, der sker hernede.

Den relation, vi har mellem det danske mindretal og Danmark nordpå, er jo ikke en relation, der er institutionelt betinget som sådan. København Bonn-erklæringerne er jo ikke en traktat, men erklæringer. Jeg tror, vi skal til at erkende, at fremtiden i forhold til mindretallet og Danmark ikke baserer sig på embedsmænd på Slotsholmen. Det tror jeg, jeg er nødt til at sige. Der er mange, der ikke har det store kendskab og den store veneration og interesse i det liv, vi har her. Det er meget baseret på noget, der kan måles og vejes og sættes i regneark og på paragraffer, og det er de forhold, vi har her, slet slet ikke egnet til. Og derfor tror jeg, at vi skal opjustere det mere uformelle, det folkelige, det vidensbaserede, det, der baserer sig på at ville hinanden, ja på kærlighed i virkeligheden.

Jeg tror, karaktersagen er en konkret sag, der er udtryk for den realitet. Jeg tror bare, der er for mange i denne sag, der ikke har baggrund for at forstå og ville se perspektiverne i karaktersagen. Derfor er der ikke tilstrækkeligt med folk på de rigtige poster, der i tide har villet tage sagen med al dens kompleksitet og aspekter til sig. Nu håber jeg, vi i vores gode Sydslesvigudvalg med ny formand kan få en konstruktiv snak omkring sagen og få drøftet, hvordan vi håndterer den. Fordi det er et ganske fundamentalt spørgsmål, og det skal vi gerne have fundet en løsning på. Det er vigtigt!

I det hele taget tror jeg, at det er den store fortælling, vi skal til at dyrke i fremtiden. I torsdags var jeg til et møde i 'Den sorte Diamant' på Det Kongelige Bibliotek i København med Anders Fogh Rasmussen, der som tidligere statsminister og nys afgang Nato-generalsekretær var kommet ind for at give en forelæsning og derefter indgå i en samtale med Det Udenrigspolitiske Selskabs direktør Michael Ehrenreich om, hvordan han så de absurde konflikter ude i den store verden. Det var jo de helt brændende spørgsmål om Ukraine, Krim, Rusland, Lybien, Georgien og mange andre aktuelle ting. I den forbindelse kom Anders Fogh Rasmussen i et langt afsnit ind på det dansk-tyske grænseland og det danske mindretals rolle i den sammenhæng. Han henviste til, at i det, der sker i dag ude i verden, er også mindretal involveret stort set alle vegne. Her har vi jo et fantastisk eksempel - i det, som I har præsteret imellem Danmark og Tyskland, imellem udsoning og forståelse, og i det mindretalsliv i Sydslesvig, som danske sydslesvigere praktiserer og nu har gjort gennem årtier. Denne store fortælling betyder noget for Danmark, den er bærende for jer, og der er noget at bidrage med i et internationalt perspektiv. Når jeg skal være helt ærlig - og det har jeg det jo med at være og det giver somme tider lidt problemer - så tror jeg faktisk, at det er en større og vigtigere fortælling for os i fællesskab, for jer og for Danmark end film som "De glemte danskere" og for den sags skyld også i Jan Gintbergs show på Flensborghus. Vi kan være sjove og humoristiske og til at grine af, men et eller andet sted er det jo med til at

fastholde et billede af en støvet fortid, som de fleste synes er hensigtsmæssig at lægge bag sig. Derimod tror jeg, at den anden facet har et perspektiv, som siger noget til nutidsmennesker, peger ind i fremtiden og giver svar på vanskelige problemstillinger. Derfor er jeg så enormt glad for, at I også arbejder mere og mere konkret og aktuelt med projekter omkring Mindretallenes Hus i Flensborg og omkring en aktuel konference, som Jens A. også har omtalt her. Det tror jeg, vi skal hjælpe hinanden med at få realiseret og give et helt rigtigt og fremadrettet perspektiv. Jeg er også glad for SSF's konkrete rolle som brobygger og ambassadør i forhold til det nordiske. Her behøver vi jo ikke at arbejde så hårdt for at oprette ét Nordens Hus. Her har vi jo og har haft i mange år mange Nordens Huse, og nu har vi fået Mikkelberg til, som kan indgå i det perspektiv Nordens huse. Vi har Danevirke, vi har Lassens Mindemuseum, vi har Mikkelberg og vi har de institutioner, som vi alle sammen er optagede af at give fylde og liv i dagligdagen, som jo også er en slags Nordens Huse med en fremvisning af nordiske værdier. Det tror jeg også er noget, vi skal have udviklet i fællesskab i de kommende år. Det er i hvert fald noget, der optager mig og som også vil have basis i den tænkning, som foregår i mit parti Venstre. Og så vil jeg også tro, vi kan få en god drøftelse og være behjælpelige i forhold til Sydslesvigudvalgets regi.

Der er nok at se på fortsat, og det er godt. Der skal være noget at sysle med. Jeg tror, vi skal begynde at se på sagerne fra den store og den væsentlige ende. Jeg tror, det er dette, det drejer sig om. Så er det som om, at så mobiliseres de rigtige, de seriøse og de seje kræfter også i fornødent omfang.

Tak for invitationen endnu en gang og fortsat et rigtig godt landsmøde – det er møj, møj gemytlig!

Martin Lorenzen: Som den næste har formand for Danmarks-Samfundet, Erik Fage-Pedersen, bedt om ordet.

Erik Fage-Pedersen, formand for Danmarks-Samfundet: Allerførst tusind tak, fordi Danmarks-Samfundet atter i år er blevet inviteret med til SSF's Landsmøde. Det er mit første Landsmøde, og jeg har set frem til det med stor spænding og interesse. Jeg vil sige, at jeg allerede har lært meget - jeg synes ikke selv, jeg er helt uvidende om forholdene, men alligevel er der langt mere at lære. Det er dejligt at være med til at høre diskussionerne her.

Vi i Danmarks-Samfundet sætter stor pris på det tætte og gode samarbejde, vi har med Sydslesvigsk Forening, ikke mindst i forbindelse med Årsmøderne, men også i det daglige virke. Det er derfor også en varm og velment hilsen, jeg bringer fra Danmarks-Samfundet.

Jeg læste i Den Blå Beretning, at medlemstallet i Grænseforeningen er faldet fra 200.000 i 1920 til ca. 12.000 i dag. Nu har Danmarks-Samfundet kun været medlemsbaseret i ca. 8 år, men jeg kan nu godt alligevel være en lille smule misundelig på Grænseforeningen trods den store tilbagegang i medlemstallet. Vi er i dag kun godt 1.600 medlemmer, og selv om det går langsomt fremad, så er der langt op til de 4.000, som er mit foreløbige mål. Men det er svært. Ungdommen har mange andre tilbud og så mange andre udgifter, der kommer i første række. Så det er nok det lidt ældre segment, vi skal have fat i. Jeg kigger lige rundt.

Vi har ellers haft et travlt år i Danmarks-Samfundet med påtale af forskellige former for misbrug af Dannebrog. Og her kan jeg sige, at der heldigvis ingen her fra Sydslesvig.

Roskilde Festivalen fik Roskilde Kommune til at flage med et orangefarvet dannebrogslignende flag i Roskilde. Men både vi og Justitsministeriet fandt, at det var helt uberettiget brug af Dannebrog. Der var også flere, der har brugt Dannebrog som dug i forbindelse med diverse udstillinger, og det finder vi heller ikke korrekt.

Så er der kommet en ny lov om indsamlinger, hvor vi er kommet i klemme. Efter 2017 må vi ikke længere sælge vore Valdemarsflag på gaden. Sådan som det ser ud for øjeblikket, gælder det nok ikke Sydslesvig, men det er kun en ringe trøst. Vi har klaget vor nød til Kulturudvalget, og vi er glade for, at der dog heldigvis er et par stykker fra udvalget, som har reageret positivt og meddelt, at de vil tage sagen op. Så vi holder fingrene krydsede for, at vi forhåbentlig kan blive fritaget for at opfylde de meget rigide bestemmelser i bemærkningerne til loven, som jeg i øvrigt tror, slet ikke er møntet på Danmarks-Samfundets salg af de små Valdemarsflag.

Men endnu en gang tusind tak for indbydelsen til Landsmødet, og hvis der skulle være nogle, som endnu ikke er medlem af Danmarks-Samfundet, har jeg indmeldelses-blanketter med, som jeg gerne deler ud af på et belejligt tidspunkt, og ellers ligger de også ude i forhallen, sådan at vi kan komme nærmere de 4.000 medlemmer, som vi håber på.

Jeg ønsker alle et fortsat godt Landsmøde.

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til Tobias Wung-Sung fra Syddansk Universitet.

Tobias Wung-Sung, Syddansk Universitet: Hej alle sammen og tak for invitationen til jeres landsmøde i dag. Jeg hedder Tobias Wung-Sung, og jeg kommer fra Institut for Grænseregionsforskning Syddansk Universitet i Sønderborg. Jeg er glad og stolt over at kunne få lov til at overbringe instituttets og universitetets hilsen.

På Institut for Grænseregionsforskning er der lang tradition for at beskæftige sig med grænseregionen og det danske og det tyske mindretal. Både tidligere og nuværende kollegaer har forsket i det dansk-tyske grænselands sprog og kultur og historie. Men i dag er der også mange på instituttet, som beskæftiger sig med andre områder. De arbejder inden for de humanistiske og samfundsfaglige discipliner og kaster blikket ud i verden til andre grænseregioner. Her finder de ud af, at det ikke nødvendigvis altid er en selvfølge, at tingene er så fredelige, som de er hos os.

Det er naturligvis en velkendt historie og det er også en historie, som andre har gjort opmærksom på, men jeg synes stadig, at det er en vigtig historie og en historie, som jeg i hvert fald er glad for at kunne yde mit beskedne bidrag til.

I den forbindelse vil jeg godt have lov til kort at fortælle om en oplevelse, som jeg havde sammen med jer, SSF, i løbet af i år. Det var til FUEN-kongressen i maj måned, som for første gang blev afholdt af to mindretal og i to mindretals hjemstavne, nemlig i Sydslesvig og i Nordslesvig. Det var ikke så meget det, at det var en fin kongres. Man kan jo se, at det danske mindretal i hvert fald er god til at arrangere sådan nogle store forsamlinger. Heller ikke så meget, at kongressen forløb smertefrit og tonen var sober og respektfuld. Det var mest at opleve, hvordan det danske og det tyske mindretal faktisk havde det med hinanden, når mikrofonerne var slukkede og det officielle program var forbi. Så kunne man se dem

sammen til aftensmaden, i køen, i caféen og måske også i baren, at det var nærmest mere, som om at være til en slags familiefest eller en genforeningsfest for et gymnasium, end det var at være til en konference for mindretal i Europa, især i 2014, hvor der sker rigtig mange ting på det område. Det gjorde et stort indtryk på mig at se, hvordan det danske og det tyske mindretal har det med hinanden. Jeg er sikker på, at det også gjorde et stort indtryk på de mange andre gæster, som kom alle mulige steder fra i Europa. Det var svært at forestille sig som ung historiker, at det ikke altid har været sådan. Men det har det - mange af jer, som er ældre end mig ved, at sådan har det været.

Dengang, København Bonn-erklæringerne blev underskrevet i 1955, var det ikke en selvfølge, at bare fordi der kom to erklæringer, så vil forholdet i det dansk-tyske grænseland blive godt. Men det er jer, der har skabt det gode forhold, og det er jer, der har skabt forståelsen for forskellighed og samarbejdet hen over grænser. Det er et forbillede for Europa, og det er rigtig fint.

Man kan sige på en måde, i gamle dage var det sådan, at folk i Sydslesvig kiggede over grænsen nordpå op mod Danmark for at finde inspiration. I dag kunne der i hvert fald også godt være god grund til, at Danmark gør det samme med jer.

Til sidst vil jeg gerne sige en helt personlig tak for den velkomst, jeg altid har følt her hos jer i det danske mindretal og selvfølgelig SSF. Jeg har altid følt, at jeg blev modtaget som en ven af huset, ikke engang som en gæst, og i hvert fald slet ikke som en spion eller noget andet fra Sønderborg.

Så mange tak og godt landsmøde.

Martin Lorenzen: Nu fortsætter vi landsmødets dagsorden med punkt

8. De faste udvalgs beretninger

a. Teater- og koncertudvalget

Formand Hauke Paulsen: God dag, kære venner. Jeg vil gerne starte med at sige tak til Jens for at have taget sig af de tørre tal, eller som Mette sagde, pligtstoffet. Jeg er meget glad for, at jeg nu må komme med lyststoffet eller i hvert fald starte med lyststoffet, så meget der kommer i pressen. Der blev takket for budgetdisciplinen, og den tak vil jeg godt besvare med 'Det var så lidt'. Det er en selvfølge, at vi prøver på det. Min beretning vil så gå ud på, hvordan vi gjort det.

Sæsonen 2013-14, som er kernen i min beretning, kom rigtig godt fra start. Selv om begejstringen ikke var lige stor for alle forestillinger, så holdt den da hele sæsonen ud.

I Slesvig lagde Jesper Lundgård ud med sine fortolkninger af Elvis' sangskat. En fantastisk aften med de gode gamle sange, med en fantastisk stemning på og foran scenen, hvor der kom gang i danseskoene hos unge og gamle. Kunstneren fandt efterfølgende mange rosende ord for publikum, selvom der sagtens kunne have været flere, der fandt vejen til Slesvighus den sensommeraften.

Den 22. oktober strandede Fregatten Jylland i Mølleedammen i Flensborg. Selvfølgelig skulle vi have den med i programmet som optakt på 1864-året. Selvom det var en af de større økonomiske poster i udvalgets valg, troede vi på, at det var den helt rigtige satsning med en god besætning med Stig Rossen i spidsen. Kun 289 publikummer var sådan set den mindste skuffelse - hverken spil, sang eller historien kunne leve op til de store forventninger, vi havde i kølvandet af den præsentation af forestillingen, vi havde fået.

Ugen efter kunne 214 tilskuere opleve folketeatrets "I vores bus er glæde". En lidt tynd historie, som var teatrets forestilling i anledning af deres 50-års jubilæum og skulle være et potpourri af gode gamle kendte melodier. Det var det sådan set også. En reception i forlængelse af det nævnte jubilæum rundede en fin aften af.

Thy Teaters forestilling "Vi elsker Thaidamer" kunne ikke lokke mere end 35 tilskuere til et lidt tomt Husumhus. Oplevelsen blev ikke bedre af, at forestillingens humor havde svært ved at nå sammen med tilskuernes.

Til gengæld var Det kongelige Teaters fortolkning af "Madame Butterfly" i en kammeropera en oplevelse i særklasse. Det lille tremands-orkester spillede fantastisk til et velspillende og velsyngende ensemble, så 304 tilskuere kunne gå hjem med følelsen af at have været med til en helt specielt og vellykket aften.

Danseteater er ved at udvikle sig til en hel stor succeshistorie i Slesvig. 257 tilskuere var med til en helt fantastisk præstation af Dansk Danseteater den 24. januar i år. Forestillingen "Stormen" bød på de helt store følelser. Moderne dans i verdensklasse, ledsaget af Agnes Obels nyeste sange, blev honoreret med flere minutters standing ovations.

Komediateatrets forestilling "Færdig med fyrre" bød på et humoristisk og kritisk syn på livet på en anden side af de fyrre. 256 tilskuere tog imod udfordringen at se sig i spejlet på en sjov og interessant måde.

Edith Piafs sidste år gav Landsteatret et indblik i med forestillingen "Spurven - Edith Piaf" på Stadttheater den 30. januar. Et gensyn med mange kendte melodier fra et knap så kendt liv imellem genialitet og livets smerter. 283 tilskuere var med til denne tankevækkende ekskurs.

I samarbejde med det humanitære udvalg viste vi den 12. februar Folketeatrets "Konger, slyngler og helte". En moderniseret samling af Shakespeares værker præsenteret i en kortvarig forestilling. 55 tilskuere var med til den kendte englænders historier i en times tid.

Også i år var godt 110 tilskuere med, da Uppercut Danseteater gæstede Husumhus med Danseforestillingen "One" den 17. februar.

Café Livas "F#ck" var mod forventning årets minus rekord, kun en snes tilskuere fandt vejen til Nibøl Danske Skole for at se stykket om livets udfordringer. Også Folketeatrets "Verdens lykkeligste folk" solgte under forventning med knap 200 publikummer, og forestillingen selv var heller ikke særligt overbevisende.

Den 23. marts spillede Svalegangen "Kvinder" i Stadthalle i Egernførde. En af årets satsninger, der kunne lokke godt 100 mennesker til fjordbyen. Til gengæld var forestillingen en stor succes. En hæsblæsende tur igennem nutidens kvinders liv på jagt efter lykke, mænd og plastiksko i børnehaven.

"Der er udsolgt" var beskeden, når man til forestillingen "Ronja Røverdatter" ønskede flere billetter. Folketeatret spillede den kendte historie for 500 begejstrede små og store børn.

"Bare en gang til Preben" var mottoet til årets sæsonafslutning, 90 publikummer så og hørte om og fra Preben Kaases liv og virke, hvorefter de blev præsenteret for den kommende sæsons program, inden bød SSF på et mindre traktament i anledningen.

Med 260 tilskuere til Folketeatrets "Den stundesløse" på Stadttheater var denne sæson så veloverstået.

Symfonisk musik

Sønderjyllands Symfoniorkesters koncerter er stadig vores problembarn, og der er kommet fokus på det også fra orkestrets ledelse. Orkestrets markedsstrategi udvides til det nordlige Tyskland, hvor SSF er med på sidelinjen. At det nye program byder på lidt færre forestillinger, er dog ikke nogen direkte følge heraf, det skyldes nærmere almene ændringer, der står på. Som noget nyt kommer den nye sæson til at byde på koncerter med mindre ensembler, der både giver mulighed for at komme rundt i landet, ikke mindst til steder, der ikke kan samle et tilstrækkeligt publikumstal, og hvor vi kan udnytte mindre spillesteder til dem. Jeg håber og tror på, at det kan være med til at sprede interessen og kendskabet til symfonisk musik noget mere, ikke mindst for os.

Sønderjyllands Symfoniorkesters første koncert var i Det Tyske Hus med godt 180 tilhørere, og ugen efter nød knap 60 orkestret i Husum. En Blæserkoncert i Nibøl bød på en særlig hyggelig oplevelse for 84 lyttere i den smukke Christus Kirke. Julearrangementerne var helt ok besøgte. Børnejulekoncerten på A. P. Møller Skolen med 338 og julegallakonzerten med 379 tilhørere gav de besøgende et ekstra boost til deres julestemning.

I det nye år gav Sønderjyllands Symfoniorkester den første koncert i Egernførde i Skt. Nicolai Kirke. På trods af en klassisk koncert i Stadthalle på samme tid fandt godt 100 tilhørere vejen til kirken og fik en vidunderlig koncertoplevelse. 282 lyttere i Det Tyske Hus den 30. januar i selskab med Strauss og Schumann var et af de bedre besøgte koncerter, selvom den store sal jo sagtens kan rumme flere. Også Gymnasiekorkkoncerten kunne tiltrække godt 280 tilhørere til Idrætshallen. Og i sidste måned fandt 156 lyttere vejen til Nordfriesland Halle i Læk. Alt i alt er der stort potentiale for udvikling på området, men både SSO og vi er opmærksomme på udfordringen og søger sammen løsningsmuligheder.

I år står Kulturudvalget på valg, og der hersker stor uvidenhed om, hvad vi i udvalget får tiden til at gå med. For dem, der kunne være interesseret i at være med i Teater- og koncertudvalget, enten som medlem eller som formand, vil jeg gerne benytte lejligheden til at præsentere vores årshjul for arbejdet i udvalget.

Teater- og koncertudvalgets årshjul

Weekenden efter Landsmødet deltager vi i Teater Seminaret, en slags teatermesse, som arrangeres af Danmarks Teaterforeninger, de danske teaterforeningers tagforening. Fra fredag til søndag får vi serveret små bidder af teaterproducenternes produktioner til de næste to-tre år. Godt 500 folk fra teaterforeninger ser forestillinger fra godt 100 producenter. Det er både sjovt, hyggeligt og interessant, og vi møder mange spændende mennesker. Men det er godt nok også hårdt, fordi der er mange forestillinger, og der skal også være plads til at feste.

Når vi så kommer hjem, evalueres det oplevede, og der udarbejdes en prioriteringsliste, som vores kulturkonsulent så går efter for at bestille voksenteater hjem, inden programmet en gang i maj ligger klar. Desværre lyder det lidt mere ligetil end det i praksis er, da der både skal findes tidspunkter, hvor ensembleerne kan og hvor der ikke er ferier i Sydslesvig samtidig med, at der skal findes spillesteder, der lever op til kravene og ligeledes har plads den dag.

Når vi engang i april nærmer os målstregen, hvad angår voksenteater, tager vi til børneteaterfestival, som er en kæmpe stor festival med børneteater til enhver alder. Vi ser gerne hver især ca. 20 forestillinger (hele forestillinger), som vi så igen laver en prioriteringsliste ud af, som kulturkonsulenten igen prøver at gå efter. Her kigges der udover de førnævnte parametre også på at kunne byde noget til alle aldre i hele landsdelen.

Sideløbende er formanden - p.t. er det mig - bestyrelsesmedlem i Landsteatrets og Sønderjyllands Symfoniorkesters bestyrelser og holder nær kontakt med Danmarks Teaterforeninger, hvor vi benytter os af seminarer og deltager i deres generalforsamling. Aktuelt sidder vi dog ikke i deres bestyrelse.

Udvalget mødes ca. en gang hver anden måned og lidt oftere, når vi har været på 'indkøbstur'. Derudover er der enkelte møder med samarbejdspartnere på forskelligt plan.

Det var sådan set det, jeg havde lyst til at sige. Den nye sæson er kommet godt i gang, og jeg glæder mig til at se jer alle rundt omkring til forestillinger i hele landsdelen. Tak.

Martin Lorenzen: Tak til Hauke. Under punkt 9 er der mulighed for at stille spørgsmål og at drøfte hans beretning. Vi kommer til punkt

b. Kulturudvalget

Formand Bjørn Egeskjold: Kære venner, kære Landsmøde. I Kulturudvalget har vi igen i år arbejdet med at fordele midler til kulturelle arrangementer i Sydslesvig. Vi får naturligvis et hav af tilbud fra musikere, kunstnere og foredragsholdere, som konsulenterne kan trække på. De fleste arrangementer kommer op at stå ved, at amter og distrikter søger om støtte, og som altovervejende hovedregel kan jeg med glæde konstatere, at vi har kunnet imødekomme ønskerne.

Ud over amter og distrikter arbejder vi også sammen med andre organisationer, ingen nævnt ingen glemt, men jeg vil dog komme ind på enkelte senere, lige som jeg vil komme ind på eksempler på noget af det, vi arbejder med, dog uden at komme med en lang opremsning af arrangementer. Jeg vil blot komme med nogle nedslag på nogle af vores markante projekter.

Først vil jeg komme ind på folkBALTICA: Vi har igennem årene støttet og været med i folkBALTICA-gruppen. Det har vi været glade for, og synes, det er en markant og vigtig begivenhed, som vi gerne ser fortsætte. Forskellige ting har dog gjort, at det har været nødvendigt at finde en ny struktur for folkBALTICA, og Kulturudvalget har været med til at støtte op om et nyt initiativ for at redde folkBALTICA-festivalens fortsatte beståen. Jeg vil i den forbindelse gerne rette en stor tak til vores kulturkonsulent Boris Erben for hans engagement, initiativ og store arbejde hen over sommeren i denne sag. Vi er nu så langt, at vi har en dato for grundlæggelsen af en ny forening til at varetage driften og organiseringen af folkBALTICA. Den nye forening vil blive grundlagt på torsdag (den 13. november 2014) på Flensborghus. Det er en forening med mange nye partnere – og udelukkende foreninger og institutioner, der skal sikre et professionelt arbejde. Foreningens medlemmer vil blive: Stadt Flensburg, Sønderborg kommune, BDN – Bund Deutscher Nordschleswiger (det tyske mindretal i Danmark), ROSA – Dansk Rock Samråd, som pr. 1. januar 2013 har overtaget forvaltningen af folkemusikområdet for en fireårig periode, LAG-folk – Landesarbeitsgemeinschaft Folk Schleswig-Holstein, Flensburger Folkverein e.V. og SSF. Der kommer muligvis flere partnere med, såsom Speicher Husum, Kulturstiftung des Kreises Schleswig-Flensburg og Tønder Kommune. Planlægningen for næste års festival er allerede nået meget langt, og programhæftet vil være klar i starten af det næste år. Festivalens budget ser også lovende ud, men der søges fortsat flere sponsorer og fonde. Endvidere er det muligt for private at bakke op om festivalen ved at blive medlem i støtteforeningen. Det skal der hermed være opfordret til.

Jeg vil også nævne Jazz på Flensborghus, hvor vi igen i år har kunnet præsentere det ypperste inden for dansk jazz, og her vil jeg gerne fremhæve DR-bigbandet, som heldigvis stadig består, som hvis ikke det, så i hvert fald et af verdens bedste bigbands – sikke en gave, at vi også i Sydslesvig kan få glæde af dem. I den forbindelse vil jeg også rette en tak til Knud Ramm-Mikkelsen for hans store engagement for jazzen og medvirken til, at disse arrangementer får så stor succes.

Og nu jeg er ved at takke, vil jeg også takke Eberhard von Oettingen, som har valgt ikke at genopstille til vores udvalg. Er der nogen, der har lyst til at stille op, så har vi endnu ikke haft indkomne forslag til kandidater. Derfor vil jeg opfordre folk til at tænke over, om de ikke kunne være noget for dem – det er i hvert fald et spændende arbejde.

Et nyt tiltag i år har været etablering af Kultur Crew.

Et Kultur Crew er et hold af unge, som bliver uddannet til at være mini-arrangør eller eventmanager, om man vil. Det er således meningen, at de skal lære helt eller delvist at stå for et arrangement, så vi også i fremtiden har folk, der kan og vil. Projektet er opstået på initiativ af SSFs sidste FSJ'ler, Berit Schütt. Det første pilotprojekt kører allerede på Husum Skole som et samarbejde mellem Skoleforeningen, SdU og SSF. Det bliver støttet med midler fra Brdr. Brousts Legat, Fabrikant Mads Clausens Fond, Sydbank Sønderjyllands Fond, som de også har skrevet om i deres seneste udgave af "Sydbank Aktuelt".

Spil Dansk Dagen er også et projekt, der kører godt, og som efterhånden er en tradition mange steder med mange forskellige store og små indslag rundt omkring i hele Sydslesvig - selvfølgelig med fællessangen på torvet i Flensborg og også udsolgte koncerter med Gitte Hænning og Tina Dico. Så endnu engang er Spil Dansk Dagen vel overstået, og vi kan se frem til næste års udgave.

Vi arbejder også sammen med SdUs koncertudvalg om at understøtte mange mindre distriktsarrangementer med små koncerter og foredrag ude på de mange små steder og forsamlingshuse, eller ungdomsarrangementer med unge bands og bands for de unge.

Til sidst bliver jeg absolut nødt til at komme med en reklame: Vi har de senere år talt om Fyrtårnsprojekter i udvalget, og det kan være svært at finde "Fyrtårne", der kan samle bredt. Men jeg mener nok at kunne sige, at vores Julekoncert i år er et af slagsen: Det internationale danske musicalnavn Stig Rossen kommer til Sydslesvig med sit meget populære juleshow, med et gedigent kor og orkester og den skønne Maria Lucia som gæstesolist. Stig Rossen må nok siges at stå på højdepunktet af sin karriere og har sunget sig ind i manges hjerter, både i store internationale musicals såvel i Danmark som i udlandet, og i hvert fald i Danmark har Stig Rossen også fundet en solid plads i popgenren. Nu kommer han til Flensborg den 8. december. Husk at købe billetter! De kan købes hos SSFs salgssteder og muligvis til lidt billigere priser end tilsvarende i Danmark.

Tak for opmærksomheden og fortsat godt landsmøde.

Martin Lorenzen: Tak til Bjørn. Så er det Gitte Hougaard-Werner, som kommer med en beretning om

c. Årsmødeudvalget

Formand Gitte Hougaard-Werner: I 2014 afholdt vi for 90. gang de danske årsmøder i Sydslesvig, denne gang under mottoet "Sydslesvig – en dansk fortælling".

Mottoets udgangspunkt var 150-året for slaget ved Dybbøl, som er blevet markeret hele året, og som er en af hjørnestenene i mindretallets fortælling. Samtidig gav mottoet mulighed for at drøfte nutidige fortællinger, og hvad fremtidens fortælling skal byde på. Det gjorde talerne også rigeligt brug af.

Plakaten genspejlede ligeledes mottoet på fremragende vis ved at fremhæve årstallene 1864, 1920 og 2014 i passende stærke farver. Herfra skal der endnu en gang lyde en stor tak til Christian Prasno fra SSF og SdUs Copy & Layoutafdeling for godt samarbejde og et meget flot resultat.

Detaljer fra året der gik, kan I læse i min skriftlige beretning, dem vil jeg ikke gentage her alle sammen. Beretningen er trykt i den blå beretning.

Slutendelig er der blevet afholdt 43 møder rundt om i landsdelen og mange spændende arrangementer op til weekenden samt lørdagens debatemøde. Overalt blev der fortalt videre på den fortælling, der præger os i grænselandet og i det danske mindretal. Gæster fra nord og syd kom og var en del af fortællingen og oplevede et levende mindretal, spændende underholdning - både ved egne kræfter og købte - gode taler, samtaler og dejlig fællessang.

Fra udvalgets side skal der lyde en stor tak til alle, der har været med til at gøre weekenden til en stor fest og dermed har været med til at manifestere vores tilhørsforhold til det danske og Danmark og givet gæster fra nær og fjern gode oplevelser og mangfoldige fortællinger med hjem. Takken gælder også talerne, FDFerne, den professionelle underholdning og

pressen for den gode dækning og information, og den gælder SSFs pressetjeneste for en flot kontaktudgave og en altid aktuel opdatering på hjemmesiden.

Der er blevet evalueret på møderne, og jeg vil gerne takke de fremmødte samt opfordre alle til at komme til vores evalueringsmøde, der sædvanligvis holdes nogle uger efter årsmødeweekenden. Det er vigtigt at gå i dialog, komme med ris og ros til udvalget, så vi i fællesskab kan optimere processen og weekendens arrangementer med al dens arbejde og oplevelser.

I forhold til processen vil jeg dog fremhæve, at det har været lidt svært at få vore ønskeskemaer tilbage fra de enkelte mødesteder. Således kunne vi faktisk konstatere, at kun 21 ud af 43 distrikter først meddelte deres ønske efter deadline. Den sidste indgik først den 29. april. Det kan have mange årsager, men resulterer jo desværre i sene bookinger eller afbud. Det har vi blandt andet evalueret på, og i fremtiden udkommer ønskeskemaerne ikke først efter landsmødet med det nye motto, men ligger på hjemmesiden, så man til enhver tid kan bruge dem, når det passer ind i de lokale mødeplaner og ikke nødvendigvis skal ordnes i december-januar. Det har jeg også nævnt på et hovedstyrelsesmøde tidligere. Desforuden bestræber vi os på af få aftaler hurtigst muligt i hus og melde dem tilbage til de respektive distrikter i god tid. Her er proceduren den, at kulturkonsulent Boris Erben melder tilbage til amtskonsulenten, der informerer de enkelte distrikter om underholdningsaftaler og talere. Amtskonsulenten er således distriktets umiddelbare kontaktperson.

Datoerne for de kommende årsmødeweekender ligger også fast frem til 2020, så her kan man da kun sige, at vi er i god tid. Da vi både skal tage hensyn til folkemødet på Bornholm, Grundlovsdag, Kr. Himmelfart, Pinse, Sankt Hans og sommerferien, kan de kun ligge således:

- 19. - 21. juni 2015
- 10. - 12. juni 2016
- 9. - 11. juni 2017
- 25. - 27. maj 2018
- 24. - 26. maj 2019
- 15. - 17. maj 2020

Datoerne er lagt ind på SSFs hjemmeside under "Årsmøde". Der kan I også finde taler, historie, vore årsmødesange og meget mere. Her vil I også kunne læse aktuelt nyt og til den tid også programmet for 2015.

Og det var mit stikord! Som vi har sædvanen for, så benytter vi os af den mundtlige beretning til at sætte startskuddet for de kommende årsmøder, og det vil vi også gøre i år.

2015 er 60-året for Bonn-København-erklæringerne, og samtidigt er det 50-året for dansk børne-TV. Og hvad så? tænkte vi, kan det kombineres, og hvor vil vi egentlig hen med det? På evalueringsmødet blev der blandt andet sagt "Hugo, hvor skal vi hen du" og det blev et af udgangspunkterne for udvalgets drøftelser. Vi snakkede om børnefilm, velkendte børnebøger som "Hvor er Holger", "Flunkerne" og andre "finde-bøger", som børnene holder rigtig meget af. Samtidigt overvejede vi, om Bonn-København-erklæringerne og deres indhold er gået tabt af bevidstheden. Er mindretallet måske kun gemt i erindringer og historiebøgerne, selvom vi, som der er blevet sagt og gentaget flere gange "ikke skal blive glemt"?

Derudaf resulterede årets motto, som vi allerede er vilde med, og vi håber, at også de nye udvalgsmedlemmer bliver vilde med det. Det kommer til at lyde således:

De danske årsmøder 2015 "Find Sydslesvig"

Vi kender det fra opfordringen "find Holger" eller andre fra bøgerne, og mottoet kan både rumme et

- Find ud af eller ind til Sydslesvig,
- find frem til Sydslesvig,
- find vej til Sydslesvig/ find Sydslesvig på kortet,
- find tilbage/ hjem til Sydslesvig,
- find dig selv i Sydslesvig,
- find sammen i Sydslesvig.

Find selv ud af, hvad Sydslesvig og mindretallet betyder for dig. Sydslesvig rummer meget og er mangfoldigt, så "find dit Sydslesvig" kan opfordringen lyde, også til de mange talere til næste år.

Og endnu et startskud kommer nu, da vi også skal have en plakat. Hermed udskriver jeg en plakatkonkurrence for næste års plakat med følgende præmisser: Plakaten skal "gemme" Sydslesvig på en eller anden måde. Hvordan man så finder Sydslesvig på plakaten, er ellers op til den enkelte. Samtidig skal den indeholde overskriften "De danske årsmøder", datoerne den 19. - 21. juni 2015 og selvfølgelig mottoet "Find Sydslesvig". Den skal afleveres i A3 format på generalsekretariatet senest den 12. januar 2015, så der er lidt tid endnu. Så find på og send ind ... rigtig god fornøjelse med det. Der vanker en præmie på 250,- € til den heldige vinder. Den færdige vinderplakat vil så igen blive offentliggjort på et hovedstyrelsesmøde til foråret.

Desuden planlægger vi et spændende samarbejde med biblioteket, CFU/Skoleforeningen, Nordisk Info, MBU/Kirken og SdU omkring et projekt, der hedder "Nøjh, det er for børn". Der er altså noget at glæde sig til både for unge og gamle.

Og nu får I ikke mere 2015 for den 25-øre ... som jeg passende kan sige i år.

Landsmødet byder senere i dag på valg, også til årsmødeudvalget. Desværre må jeg bekendtgøre, at både Christiane Christiansen og Erik Jensen ikke ønsker at genopstille. Dette har heldigvis ikke noget med udvalget og dets arbejde at gøre, men er af personlige grunde. Det har vi selvfølgelig forståelse for, selvom vi gerne havde beholdt dem i udvalget. Herfra skal der lyde en stor tak til jer begge. Det har været fantastiske år med konstruktive samtaler og gode inputs. I har været en berigelse for udvalget. Også personligt har jeg været glad for vores fælles tid i årsmødeudvalget.

Kontinuiteten i dette arbejde skal dog bevares, idet I har mulighed for at genvælge Hans Heinrich Johannsen og Fred Witt til udvalget, og jeg selv har sagt ja til et muligt genvalg til formandsposten, såfremt det er ønsket. Personligt synes jeg ikke, at tiden er inde til at stoppe, selvom jeg også er 1. næstformand i forretningsudvalget. Det kræver tid - min tid -

men jeg mener at kunne klare denne dobbeltfunktion, også uden at blande dem sammen. Men det er jeres afgørelse.

Vi glæder os til at gå i gang med årets arbejde, hvis vi får lov, og vi håber at få nye udvalgsmedlemmer med i båden, såfremt I genvælger os henholdsvis de nye. Vi har altså brug for 2 kandidater for at være et fuldtalligt udvalg, så vi håber, at der kommer mindst ét forslag mere ud over Lars. I har jo lidt tid til valgene at tænke over det, om det ikke lige var noget for jer.

Afslutningsvis vil jeg også benytte lejligheden til at sige tak til embedsværket for jeres indsats og hjælp. Tak for fantastisk opbakning til Boris, Katrin, Gaby, Jette, Lisbeth og Bernd. Tak til Jens, der tager sig af debatmødet samt invitationer og fordeling af de officielle gæster fra Danmark.

Min personlige tak gælder også alle udvalgsmedlemmer, det er en fornøjelse at arbejde sammen med jer!

Tak for tilliden, for hjælp og opmærksomhed til jer alle! Find Sydslesvig i weekenden 19. - 21. juni 2015. På gensyn.

Fortsat godt landsmøde til os alle.

Martin Lorenzen: Tak til Gitte. Vi kommer nu til punkt

9. Drøftelse af beretningerne

Martin Lorenzen: Er der nogen, der ønsker ordet for at kommentere beretningerne eller har spørgsmål til udvalgsformænd? – Det ser ikke sådan ud. Så vi må gå ud fra, at folk er tilfreds med de aflagte beretninger, som ikke skal godkendes, men kun tages til efterretning.

Inden vi går videre, skal vi synge en sang, som ligger på bordene. (02:10:06)

(Forsamlingen synger sangen: Danskerne findes i mange modeller – tekst: Ebbe Kløvedal Reich).

Martin Lorenzen: Efter denne sang er det jo meget passende at fortsætte med punkt

10. Tema til debat: **Præsentation af SdUs regionsmodel**

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til SdUs 1. næstformand Ronny Grünewald og 2. næstformand Anders Kring.

Ronny Grünewald, 1. næstformand for SdU: Mange tak for invitationen. Som Martin sagde, var det jo en rigtig god start med sangen: Danskerne findes i mange modeller. Og stadig kommer der nye til. Lad os tale frit om det.

På SdU's vegne er Anders og jeg rigtig glade for, at vi får den tid her hos jer for at kunne præsentere regionsmodellen. Vi har været rundt i forskellige organisationer, og vi er blevet taget godt imod. Vi er glade for, at man har givet os den tid til at kunne reflektere og lader sig forstyrre af modellen. I Flensborg Avis bliver der også fulgt op omkring debatten, hvilket jeg synes, er rigtig glædeligt, at det bliver et hedt emne. Så det ser vi også rigtig meget frem til i dag.

Regionsmodellen tager udgangspunkt i nogle strukturelle forhold og i organiseringen, som Sydslesvig har i dag. Med erfaringerne fra Samrådets arbejde og ikke mindst også med erfaringer fra den strukturdebat, vi har ført i SdU – I har måske læst om det i Flensborg Avis – er der blevet udarbejdet forskellige scenarier, hvordan SdU's fremtidige struktur kunne se ud. Et af disse scenarier gik også ud på, at der var en del mennesker, medlemmer i SdU, der pegede på, om vi ikke kunne få noget mere overordnet. Med udgangspunkt i det har vi arbejdet videre med en model, som vi gerne vil have lov til at præsentere i dag. Anders overtager lige om lidt, og jeg vil bede jer om at læne jer tilbage og nyde præsentationen, som varer ca. 20 minutter.

Tak for ordet.

(Præsentationen vises på en storskærm)

Sydslesvig har et problem?! SdU har løsningen!

Det danske Mindretal / Alle Danske Sydslesvigeres Forening / En regionsmodel på foreningsbasis

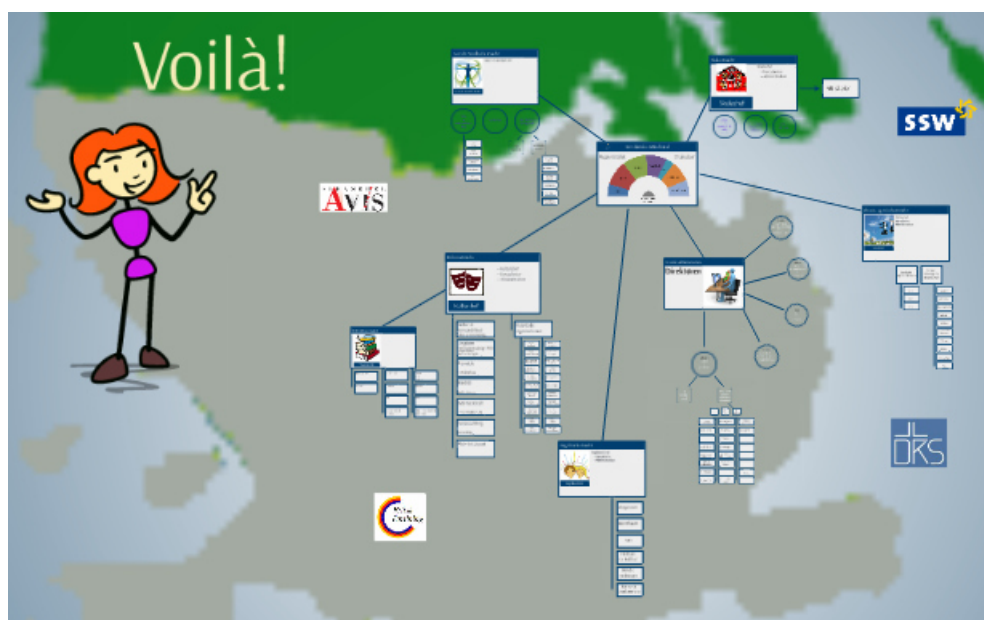
Men hvor har mindretallet et problem?

Groft formuleret:

Helt oppe: I en utilfredsstillende relation de store folkelige organisationer imellem.

Længere nede: I en svindende bevidsthed omkring de kulturelle, traditionelle og sproglige forudsætninger for at kunne opretholde et dansk kulturelt mindretal.

Nåh, det lyder ikke godt! Hvad er løsningen?

Men inden vi ser på modellen, lige nogle forklarende bemærkninger:

Problematikken er måske lige så gammel som Sydslesvig. Allerede Niels Bøgh Andersen sagde: "Næppe nogen steder tales der så meget om demokrati som i Sydslesvig - men få steder handler man så stærkt i modstrid hermed, når det gælder praksis." (Niels Bøgh Andersen i Flensborg Avis den 30.9.1972)

Nåh, kære SdU! Vi har da Samrådet, når det gælder om at drøfte og afklare spørgsmål af fælles interesse!

Samrådet har som bekendt ingen formel beslutningskompetence. Derfor vil det ikke kunne træffe afgørelser i fald af fastlåste uoverensstemmelser. Politisk uenighed, der ikke kan løses, fordi der ikke er mulighed for at træffe beslutninger, fører til en uheldig og udemokratisk gruppedynamik, der blokerer enhver innovation og udvikling.

Men samarbejdet fungerer dog godt mange steder!

Ja, på det regionale, operative og praktiske niveau er der ikke noget i vejen, men jo længere man kommer op, desto koldere bliver der. I toppen gemmer man sig gerne i sin egen silo og holder kortene tæt ind til kroppen.

Men i sidste ende finder de da ud af det alligevel! F.eks. budgetkoordinationen!

Mindretallets budgetkoordination er, når den så endelig fungerer, ikke båret af demokratiske beslutningsprocesser. Uoverensstemmelser eller dårlig budgetkoordination beforder Sydslesvigudvalget alt for let i en kattepine.

Ja, man hører og læser jo en del om personfnidder i Samrådet. Hvis kamphanerne bare kunne finde ud af det med hinanden, så var problemerne da løst!

Det hærgende ulyksalige personfnidder er ikke alene ansvarligt for problemerne. Et hvert demokrati skal leve med, at der er folk, der ikke holder særligt meget af hinanden.

Det centrale problem er strukturen i samrådsmodellen, der ideelt set havde kunnet være en gangbar vej, men dog viser sig at være ret så dysfunktionel, fordi den uafhængig af personlige sympatier eller antipatier beforder en uheldig og udemokratisk gruppedynamik. Deltagerne er - om de vil det eller ej - lobbyister for deres respektive foreninger.

Men hvor stort er problemet? Kan det betale sig at lave det hele om?

Der er efterhånden mange, der ønsker forandringer. Et samarbejdsråd fra et dansk fritidshjem har i sit høringssvar til strukturforandringen i SdU formuleret det på følgende måde: "Afsluttende ville vi påskønne, hvis man udvidede samarbejdet på tværs af foreninger endnu mere i det danske mindretal. Der er mange ildsjæle i det danske mindretal, som arbejder inden for hver deres indsatsområde. Hvis flere institutioner (f.eks. SSF, SdU, Dansk Skoleforening o. lign.) i det danske mindretal samlet drøftede fælles mål, kernekompetencer og optimeringsmuligheder, kunne dette frigøre flere kræfter til et endnu stærkere og bedre

struktureret mindretal, hvor vi alle står stærkt sammen om bevaringen af de danske værdier i Sydslesvig."

Tror I virkelig, at man kan spare noget eller at tingene bliver nemmere?

Absolut! Optimering af resurser er noget, der giver mening og med gode grunde bliver forventet af Sydslesvigudvalget: "Udvalget skal blive bedre til at sætte forventninger op – også i forhold til effekt." (Benny Engelbrecht 2012).

Regionsmodellen med en centralisering af de administrative, personalemæssige og anlægsmæssige opgaver vil givetvis føre til besparelser.

Ok, men er der ellers fordele ud over det?

F.eks. har Skoleforeningen og SdU de yngre generationer, hvoraf en stor del ikke udviser den store interesse for de kulturelle elementer. I begge organisationer er medlemshvervning ikke nødvendig, medlemstallet er stabilt.

Derimod har SSF en alderspyramide, der står på hovedet. Det er svært at rekruttere yngre. Medlemshvervningen er møjsommelig. Distrikter bliver lagt sammen, fordi der ikke er medlemmer der vil eller kan bære læsset.

En "sammenlægning" ville rette op på dette symptom, idet det højner opmærksomheden / bevidstheden omkring de kulturelle elementer, og ansvaret for helheden udbredes.

Og der er flere fordele:

Diskussioner bliver ført og beslutninger bliver truffet på et bredere grundlag blandt mindretallets medlemmer. Afgørelser kan træffes smidigt på trods af uenighed.

Eksempler:

- Jaruplund Højskole-sagen
- Heldagsskole vs. fritidshjem og foreninger
- Kommunikations- og oplysningsstrategien
- Budgetkoordinering (Sydslesvigudvalget bliver aflastet i henhold til budgetansøgningerne)
- Repræsentationen i FUEV
- Tænk tanken

Mindretallet taler med én stemme, både mod nord og syd.

Folkelig mangfoldighed på tværs af emner, hvor alt af overordnet karakter vedkommer alle, og alle bærer ansvaret for helheden (kultur er vedkommende for skole, skole er vedkommende for kultur, unge for kultur, fritid for skole, osv.)

Mindretallet vil få bedre mulighed for at udvise et udadvendt engagement, vise, hvem det er, hvad det står for og blande sig i samfundsdebatterne - både nord og syd for grænsen (jf. Anke Spoorendonk).

De unge og den brede mindretalsbefolkning får åbnet øjnene for helheden og får dermed lyst til at engagere sig i noget, der er mere end summen af sine enkeltdele. De kan være med til at gøre en forskel og indbringe og udvikle deres vision af et dansk mindretal 2020.

Får vi så en region, som man har dem i Danmark? Regionerne i Danmark tager sig da hovedsaglig af sygehusvæsenet!

Regionsbegrebet er udelukkende en arbejdstitel og skal ikke ses i lighed med de i Danmark eksisterende regioner. Titlen kunne også være "Sydslesvig Kommune" eller "Sydslesvig Amt".

Men hvordan kunne et sådant Regionsråd se ud?

Regionsrådet kunne f.eks. bestå af 31 medlemmer, der er sammensat af faste udvalgsrepræsentanter fra de forskellige udvalg. Antallet af pladser er afhængigt af områdernes vægtning. F. eks. er kultur- og skoleområdet sværvægtede inden for mindretallet og dermed udrustet med flere delegerede.

Mindretallets medlemmer vælger Regionsrådet, dets formand og forretningsudvalg. Regionsrådet ansætter Regionsdirektøren, som forestår Regionsrådets sekretariat og deltager i rådsmøderne, dog uden stemmeret.

Afklares skal, hvilke kompetencer (overordnede kompetenceområder), rådet bliver udrustet med. Helt overordnet vil det være at afstemme og vedtage fordelingsnøglen i henhold til tilskud og projektmidler.

Men dette ser vi nærmere på om lidt ...

Hvorfor en gennemførlighedsundersøgelse?! Man kan da bare diskutere mulighederne og så finde en fælles holdning i Samrådet.

Det med at finde en fælles holdning i Samrådet er ikke lige til.

Strukturdebatterne har altid vist aktørernes store uenighed, om og i givet fald, hvordan mindretallet kan struktureres på en anden måde. Både her og ved forskellige lejligheder ved Samrådsmøder har det vist sig, at især mindretallets store foreninger har udmærket sig ved udmarvende magtkampe, i stedet for konstruktivt samarbejde og idégenerering. Muligvis er det angsten for, at det er andre, der får udleveret taktstokken, der gør, at man nærmest er paralyseret af at se farer og forhindringer i stedet for muligheder.

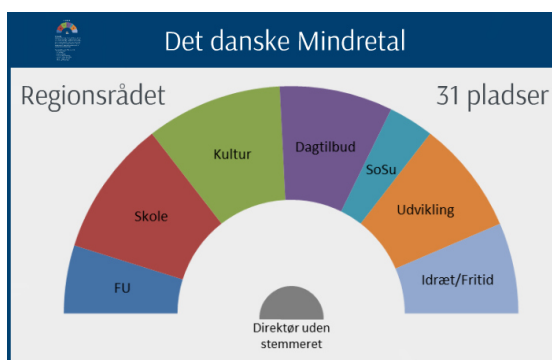
I mindretallet er der stemmer, der både blankt afviser muligheden for en uønsket strukturændring, men ligeledes stemmer, der anser det som en ønskværdig chance for at optimere de afgørelsesprocesser, der er af central betydning for hele mindretallet og en effektivisering af resurseudnyttelsen.

Da ingen bli'r profet i eget land, er det derfor SdU's hensigt at få undersøgt de formelle muligheder for en anden struktur i mindretallet via en såkaldt gennemførlighedsundersøgelse. Derefter kan resultaterne danne grundlag for drøftelse og beslutning i mindretallets enkelte foreninger og Samrådet.

Men hvad nu, hvis det skulle vise sig, at en anden struktur ikke er hensigtsmæssig, og det vi har i dag, er den eneste gangbare model?

Skulle undersøgelserne vise, at en regions- eller kommunestruktur ikke er en gangbar vej og at det nuværende system er det optimale, kan strukturdebatten endelig begraves.

Men inden vi taler om at begrave noget, der ikke engang er født endnu, lad os lige se på, hvordan en model kunne komme til at se ud:

Regionsrådet

Regionsrådet styrer mindretallets helt overordnede anliggender.

Regionsrådet består af 31 folkevalgte medlemmer, og de er på valg hver fjerde år. I spidsen er regionsrådsformanden med sine næstformænd. Regionsrådets kandidater stiller op og bliver valgt direkte ind i de forskellige udvalg. F.eks. kan en kandidat som har politisk interesse for dagtilbud, stille op som kandidat til Dagtilbudsudvalget. Bliver han - eller hun - valgt, har vedkommende en plads i Dagtilbudsudvalget og er samtidig medlem af Regionsrådet. Regionsrådet kunne have følgende udvalg:

- Forretningsudvalg
- Skoleudvalget
- Dagtilbudsudvalget
- Social- og Sundhedsudvalget
- Udvalg for Mindretalsudvikling
- Kultur- og Biblioteksudvalget
- Idræts- og Fritidsudvalget

Rådsmedlemmerne træffer de overordnede beslutninger, men ofte sker det først efter at borgerne er blevet hørt. Åbne borgermøder, internetfora og borgerhøringer skal sikre gennemsigtigheden og borgernes delagtiggørelse. Regionsrådsformanden har to sæt opgaver. Den ene er, at der kan blive truffet beslutninger i Regionsrådet med et ordentligt flertal bag, så beslutningerne kan bære - og så skal administrationen sættes i gang, så at de beslutninger, der bliver truffet bliver ført ud i livet. Det kunne også tænkes, at man derudover har en ombudsmand, der har den tætte kontakt til borgerne, som har træffetider og som går ud til møder. Alle borgere kan overvære regionsrådsmøderne direkte eller se dem på nettet hjemmefra.

Det er vigtigt, at tænke hele regionen Sydslesvig ind i modellen – byerne såvel som landområderne.

Regionens centrale administration

Regionens centrale administration er sammensat af forskellige stabe, der skal bringe de politiske beslutninger til udførelse. Stabene assisterer og rådgiver ledelsen og arbejder sammen for at løse bestemte opgaver.

Den centrale administration samler alle de områder, der i dag til dels køres parallelt ude i de enkelte organisationer med en direktør i spidsen, som også forstår Regionsrådets sekretariat og deltager i regionsmøderne. Direktøren har dog ingen stemmeret. Direktøren forestår de enkelte stabe som f.eks.:

- Staben koordination, mindretalsudvikling, PR & medlemsservice
- Staben presse, kommunikation og information
- Staben jura og økonomi
- Staben personale, human ressource (hr) og databeskyttelse
- og den største af alle stabe: teknik og ejendomme, der tager sig af alt, der ligger her inden for
 - ✓ edb, kontor, indkøb
 - ✓ ejendomme, som f.eks. huse, haller, pladser, institutioner, ældreboliger. Opgaveområdet ligger inden for udlejning, vedligeholdelse og rengøring såsom ny- og ombygning (Christianslyst, Idrætshallen, skoler, børnehaver, vuggestuer, børne- og ungdomshuse, ældreboliger, plejecenter, forsamlingshuse, Slesvighus, Husumhus, Flensborghus, lejrskolen Skipperhuset, Danevirke Museum, Tydal, Sundhedscenter, Idrætspark og -pladser, Engelsbycentret).

Social og sundhedsområdet, som har til formål at opretholde og fremme sundhedstilstanden i den sydslesvigske befolkning, kunne f.eks. være inddelt i afdelinger, som f.eks. PPR (Pædagogisk Psykologisk Rådgivning) og skolesundhedspleje, feriekontor og ældreafdelingen (som gGmbH). Afdelingen PPR og skolesundhedsplejen kunne huse skolepsykologer, kliniske psykologer, skolesundhedstjeneste, skolesocialarbejde og socialrådgivning. Feriekontoret samarbejder med Grænseforeningen i Danmark om projektet Sydslesvigske Børns Ferierejser, som tilbyder elever fra Sydslesvig at komme på ferieophold i Danmark. Ældreafdelingen har Sundhedsservice for ældre og plejekrævende mennesker, hvor der tilbydes hjælp i hjemmet (praktisk hushjælp, personlig pleje, hjemmesygepleje, socialrådgivning, fodpleje, forebyggende hjemmebesøg) eller hvor mindretallets borgere har mulighed for at blive plejet på mindretallets plejehjem.

En af regionens store områder er skoleområdet med 46 danske skoler. Dette område er en af de vigtigste søjler for det danske liv i Sydslesvig. Ved siden af formidling af dansk sprog og kultur, sikrer skolerne mindretallets børn og unge læring og udvikling. Skolerne er med til at udvikle børnenes bevidsthed om, at de er en del af det danske fællesskab. Skolerne bliver serviceret af et Center for Undervisningsmidler. Dansk Voksenundervisning tilbyder især dansk kurser, men også mange andre kurser fra forskellige fagområder. Voksenundervisningen gennemføres især som aftenskolekurser på de danske skoler og institutioner. Fælleselevrådet består af repræsentanter fra alle fællesskoler og har til opgave at varetage elevernes og elevrådenes interesser.

Ildræt og Fritidsområdet servicerer de danske idrætsforeninger - idrætsudvalg - (bordtennis, badminton, dans og musik, fodbold, håndbold, gymnastik og svømning, petanque, søsport, senioridræt, løb) og landsdelsorganisationer (FDF, DSS, MBU). På det tværfaglige område er der nedsat en række aktivitetsudvalg, der bl.a. gennemfører stævner, turneringer, lejre og kurser.

Dagtilbudsområdet tager sig af fritids- og pasningstilbuddene i vuggestuerne, børnehaverne, skolefritidsordningerne, heldagsskolen samt børne- og ungdomshusene.

Kulturområdet står for udbredelsen og plejen af det danske sprog, at værne om og fremme dansk og nordisk kultur og for at drive folkeligt dansk virke i Sydslesvig.

Kulturområdet servicerer 24 tilsluttede organisationer og foreninger. Det står for kultur- og koncerttilbud (kultur- og koncertudvalg), tilbud til den sydslesvigske ungdom (foreningskulturudvalget [FKU], ungeudvalget, Rock Ya Youngster), tilrettelæggelse og gennemførelse af de årlige danske årsmøder (årsmødeudvalg), det nordiske og internationale samarbejde (nordisk udvalg og internationalt udvalg), kunstsamlingen (kunststudvalg) og driften af aktivitetshuset.

Det sydslesvigske biblioteksvæsen, som f.eks. kunne sortere under kulturområdet, driver bibliotek i videst mulig overensstemmelse med bibliotekslovgivningen i Danmark og formidler derved dansk og nordisk sprog og kultur. Det fremmer kendskabet til Sydslesvigs særpræg og har desuden en forskningsafdeling, som driver arkiv, forsker og formidler om Sydslesvig.

Og som sagt er dette en model, hvor der skal være plads til modifikationer. Ikke mere – men heller ikke mindre.

Hvordan bliver man medlem af det danske mindretal?

Eksempel 1: Bliver man medlem af en dansk idrætsforening, bliver man automatisk medlem af det danske mindretal og modtager et medlemskort.

Eksempel 2: Melder man sit barn ind i den danske vuggestue, børnehave eller skole, bliver man som forældre automatisk medlem af det danske mindretal - ligesom man i dag bliver medlem af Dansk Skoleforening.

Eksempel 3: Kommer man ikke ind via en foreningen eller institution, kan man melde sig direkte ind i det danske mindretal.

Hvad koster et medlemskab?

Medlemskabet er gratis, fordi alle og enhver - helt uafhængigt af deres indkomstsituation - skal kunne være medlem af mindretallet.

Hvordan holder foreningen kontakten til sine medlemmer?

Som medlem modtager man jævnligt et nyhedsbrev pr. mail fra staben koordination, mindretalsudvikling, PR & medlemservice.

Hvordan skal valgene foregå? Det ser da ud til at blive et ret omfangsrigt foretagende!

Vi lever i den elektroniske tidsalder. Så derfor kunne valgene foregå via internettet (I-Voting). Alle medlemmer har stemmeret og er valgbare.

Nå - det lader da til, at I har check på det hele!

Langt fra!

Der findes en masse uafklarede spørgsmål som f.eks.:

- Skal / kan Flensborg Avis som uafhængigt presseorgan være med i politiske afgørelsesprocesser?
- Hvilken rolle har SSW i en ny struktur?
- Skal kirke og "stat" være adskilt?
- Skal biblioteket være en underafdeling af kulturområdet?
- Hvilken plads indtager de Nationale Frisere?
- + 117 andre spørgsmål

Og fordi vi ikke kan besvare alt, kunne vi i SdUs styrelse tænke os, at der blev lavet en uvildig gennemførlighedsundersøgelse.

Der tages gerne imod konstruktiv kritik, idet kritik anses som en gave, der kan bidrage til at udvikle ideen om en ny model. Du må selvfølgelig også gerne skrive, hvis du har spørgsmål eller bare synes godt om ideen. Skriv til: klodshans@web.de og besøg os på vores hjemmeside www.regionsydslesvig.de

Anders Kring: Vi kommer meget gerne til distrikter, skoler, børnehaver, fritidshjem, styrelser, fællesråd, forældreråd, landsmøder, samarbejdsråd, hovedudvalg, sydslesvigudvalg, sunhedsråd, menigheder, kirkeråd, forretningsudvalg, generalforsamlinger osv. Det gør heller ikke noget, hvis det er en lille forsamling - også dér kommer vi meget gerne.

(Bifald fra forsamlingen.)

Nu er der lidt tid til, at landsmødet i Højlands Forsamlingshus-stil kan bidrage med kritiske røster og positive tilkendegivelser til emnet. Nu har I lejlighed til at komme med jeres holdning.

Ami Jessen, distrikt Flensborg-Sporskifte: Jeg synes, det, hvad vi har hørt nu, lyder rigtig spændende. Der er dog én ting, jeg spekulerer lidt på, nemlig på forskellen af et kulturelt mindretal og et nationalt mindretal. Det ene er, at man melder sig ind i en kulturforening – det skal ikke misforstås – og så kalder det et kulturelt mindretal. Det andet er, hvad jeg er vokset op med, nemlig et nationalt mindretal. Dvs., man tilhører en befolkning, som man ikke har valgt, men er vokset ind i. Jeg synes faktisk, det er en afgørende forskel.

Jörgen Fischer, distrikt Frederiksstad, Husum amt: Tak for jeres store arbejde. Jeg er glad for, at der er nogle, der gør sig tanker om vores fremtid. Der er i dag nok for lidt tid til at gå ind i detaljer, men det er vigtigt at komme i gang.

Pia Wilm, distrikt Schuby, Gottorp amt: Jeg vil gerne vide, hvad sådan en uvildig gennemførlighedsundersøgelse kan komme til at koste, og hvad valget via internettet angår, vil jeg vil gøre opmærksom på, at det nok kommer til at vare 10/20 år, før alle mindretalsmedlemmer har internet.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: Selv om vi går ud fra, at gennemførlighedsundersøgelsen vil blive forholdsvis dyr, synes vi, den er vigtig. Hvad den kommer til at koste, kan vi ikke sætte tal på nu. Du har ret i, at det kan blive problematisk med valg via internettet. I Danmark er det et meget stort problem, især for de ældre borgere. Men denne model vil ikke kunne realiseres foreløbig, men først i 2020 eller 2025. Hvis vi kommer så langt, vil der også have forandret sig meget på internetområdet. Men hvis der til den tid stadig vil være nogle uden internetforbindelse, vil man også kunne sende noget ud i papirform til dem.

Georg Buhl, medlem af SydslesvigTing-udvalget: Sidste år besluttede Samrådet at nedsætte et Sydslesvigtingudvalg, som jeg er medlem af. Vi arbejder p.t. med, hvordan man kan sætte en proces i gang, der fremmer de demokratiske beslutningsprocesser og demokratiske strukturer, som er grundlæggende for et demokrati. Er det muligt, kan I se jer selv i denne sammenhæng, at det kan være med – der kommer en konference i januar måned – at denne struktur her kan blive en del af det, sådan at det vokser? Der er jo åbenbart flere ting i gang i vores landsdel med hensyn til demokratimodeller. Har I nogen kommentar til det?

Ronny Grünewald, 1. næstformand for SdU: Samrådet har diskuteret dette emne på mødet i september måned. P.t. drøftes regionsmodellen i organisationerne. Emnekredsen behandles igen på næste Samrådsmøde den 1. december, hvor organisationerne melder tilbage, om der er opbakning til at få sat en gennemførlighedsundersøgelse omkring regionsmodellen i gang. På mødet tages der også stilling til, om og hvordan vi kommer videre.

Georg Buhl, medlem af SydslesvigTing-udvalget: Til SydslesvigTing-konferencen er bl.a. Ove Korsgaard fra Danmark inviteret som oplægsholder. Det kunne være gavnligt, at han måske også havde set jeres præsentation af regionsmodellen, inden han kommer herved.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: Selvfølgelig er det, hvad vi har udviklet, et forslag til en model. Og selvfølgelig er det os magtpåliggende, at de demokratiske strukturer sikres. Også specialisterne skal se på, hvad der overhovedet giver mening i Sydslesvig, før man kan strikke sådan en model sammen, som også fungerer.

Lene Bastiansen, distrikt Flensborg-Nord: Jeg er jo en lokalpatriot, kan I nok forstå. Derfor er jeg rigtig stolt af, at vi har to unge sydslesvigere, som har arbejdet med dette fantastiske og store projekt, som har kostet meget tid og arbejde, og hvor også andre er impliceret. Jeg synes, I skal give dem en hånd. *(Bifald fra forsamlingen.)*

Som I jo sikkert ved, bliver jeg jo kaldt "Ombudsmandstante". Men jeg kan nok se, når vi får sådan et regionsråd, så behøver vi ingen ombudsmand, for så er det hele mere demokratisk. Og mere demokrati i mindretallet har vi manglet længe. Hvis vi havde haft en ombudsmand, som jeg altså nu er ved at skyde en hvid pil efter, så havde han mæglert i Jaruplund-sagen, som har taget alt for lang tid.

Helene von Guionneau, distrikt Nibøl, Sydtønder amt: Jeres model er meget spændende og jeg håber, det lykkes at få opbakning fra mange her i Sydslesvig, så I kan gå videre med denne model. For mig at se er det også vigtigt, at medlemmerne, efter deres børn har forladt skolerne, fortsætter hos os. Her håber jeg, at det nedsatte integrationsudvalg med medlemmer fra Skoleforeningen og SSF kan udrette noget.

Fred Witt, distrikt Egernførde, Rdb./Egf. amt: Da jeg første gang læste om regionsmodellen, var jeg meget, meget skeptisk. Men efter denne præsentation her i dag tror jeg på, at den kan være med til at nedlægge mange små kongeriger, som vi har i Sydslesvig. Modellen kan være med til, at vi endelig kan tale med én stemme, at vi er ét Sydslesvig, der taler, der skal søge og bygge og lave andre ting. Selvfølgelig skal modellen tilpasses og finpudses, men I har gjort et kæmpestort arbejde, og jeg håber ikke, at det varer 20 år endnu, inden regionsmodellen bliver en realitet. Det burde kunne lade sig gøre i løbet af 5 år. Det er meget vigtigt, at vi endelig får ét kongerige Sydslesvig, der taler med én stemme. Tak.

Ronny Grünwald, 1. næstformand for SdU: Tak for din kommentar. For omkring 1 måned siden havde vi besøg af Grænseforeningens bestyrelse. Et af medlemmerne spurgte ind til, om Sydslesvig overhovedet taler med én stemme. Mit svar til ham var, at SdU har svaret. Jeg synes, det var et vigtigt spørgsmål, han stillede.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: I Sydslesvig vil vi altid blive enige. Det ville jo også frygteligt, hvis vi ikke ville blive enige. Vi vil have mulighed for at kunne træffe afgørelser. Det synes jeg er vigtigt.

Heinrich Schultz, distrikt Garding-Evershop, Ejdersted amt: Jeg har siddet i Samrådet i nogle år, også som formand. På egen krop har jeg måttet opleve, at det var en umulig sammensætning. Det er i øvrigt ikke mig, der har fundet ud af det. Som det blev nævnt tidligere, havde Bøgh Andersen allerede fundet ud af det, og også Rolf Lehfelddt – alle formænd og alle forretningsførere gennem årene har altid sagt, at nu skulle vi gøre noget. De sagde det blot først altid efter, de var trådt tilbage. Jeg prøvede, imens jeg var formand, men det gik ikke. På baggrund af dette tiltag og på baggrund af alle de bestræbelser, som mange har haft, synes jeg, at vi aldrig har været så tæt på forandring som i dag. Når jeg ser mig

omkring i salen, lægger jeg mærke til, at provsten ikke er til stede i dag. Heller ikke Skoleforeningens nye formand er her. Derimod kan jeg se nogle fra Skoleforeningens administration samt den tidligere formand. Der kan man se: Når det drejer sig om selve problematikken, er der nogle, der bevidst holder sig tilbage, og det synes jeg, er meget kedeligt. Og I skal se at komme ud af røret – fortsæt med det. Tak.

Annemarie Erichsen, formand for Den slesvigske Kvindeforening og repræsenterer de tilsluttede foreninger her i foretagendet: Der er blevet talt om demokrati og at modellen skulle føre til mere demokrati. Det kan jeg ikke rigtig se. Jeg kan huske, at der i 1970'erne blev lavet om på sammensætningen af mindretallet, netop fordi det, at det blev splittet op i – skal man kalde det autonome og selvstændige foreninger – førte til mere demokrati. Nu skal vi så tilbage igen. Jeg er ikke så sikker på, om regionsmodellen virkelig fører til mere demokrati i det danske mindretal. At det måske bliver anderledes, er noget andet. Jeg har også spørgsmål til det, at vi skal melde os ind i mindretallet på en eller anden måde. Jeg selv er også født ind i mindretallet, så der er andre, der har valgt for mig. Vi er da alle sammen medlemmer af mindretallet og ved, at vi er medlemmer af en eller anden forening eller af flere, eller bare vælger SSW og føler os som medlem af mindretallet. Jeg kan ikke rigtig se, hvor forandringen er i dette. Hvad med kompetencerne i den gamle foreningsstruktur? Og hvorfor kan man ikke bruge Samrådet, som det er nu? Jeg selv har siddet i Samrådet i næsten 7 år, og jeg er fuldstændig klar over, at der er lidt fnidder hen ad vejen. Principielt synes jeg, at Det Sydslesvigske Samråd slet ikke er udtryk for en så dårlig struktur for mindretallet.

Ronny Grünewald, 1. næstformand for SdU: Tak for din kommentar. Det er helt klart, at der ligger rigtig meget demokrati ude i de enkelte organisationer. I præsentationen bliver f.eks. Jaruplund Højskole-sagen nævnt, som på et tidspunkt blev deklareret som et fælles Sydslesvig-anliggende. Vi tror på, at alt er fælles Sydslesvig-anliggender, uanset om der tales om skoler, fritidshjem eller børnehaver. Med regionsmodellen vil vi gerne sikre en bred politisk debat. Regionsrådet skal udstyres med nogle beslutningskompetencer, så man deroppe fører diskussionerne til gavn for Sydslesvig-anliggender. Her ligger der en rigtig stor forskel. Lige nu er det sådan, at Samrådet består af autonome enheder og ikke har nogen beslutningskompetence. I princippet kan man gå tilbage og sige: Vil jeg det eller vil jeg det ikke? Med et regionsråd kan direktøren f.eks. tage kulturchefen i hånden og sige: Dette er en politisk beslutning, og det er den vej, vi alle sammen går, hvor alle chefer fra de forskellige afdelinger bliver en del af. Og det er en stor fordel.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: Jeg vil gerne tilføje, at de små foreninger / organisationer jo også viderehen vil bestå. De skal ikke opløses. I bund og grund går dette ud på at fusionere tre store organisationer i Sydslesvig. Måske en lille krølle nu her i forhold til regionsmodellen. Vi tror meget på, at det også vil føre til en bevidstgørelse for, hvad det er, Sydslesvig går ud på. Vi synes, der er en verden til forskel på at underskrive på et medlemskab i det danske mindretal og at underskrive en hensigtserklæring om, at f.eks. forældre, der melder deres barn ind i den danske skole, vil lære sig dansk og vil holde Flensborg Avis og også vil være medlem i den kulturelle hovedorganisation. Her tror vi på, at man vil øge bevidstheden for det danske mindretal ved at man får alle ind i det danske mindretal.

Jörgen Fischer, distrikt Frederiksstad, Husum amt: Jeg vil ganske kort sige noget til den gamle struktur, som har været rigtig god. Men den kræver også mange folk, og vi har problemer med at finde nok folk til de nuværende strukturer. Hvis vi i de fremtidige strukturer har brug for mindre folk, så er det jo den rigtige vej for at sikre fremtiden.

Anke Spoorendonk, distrikt Harreslev, Flensborg amt: Jeg taler som menigt SSF-medlem og vil meget gerne støtte Georgs tanke om, at vi tager denne diskussion med til SydslesvigTing-konferencen i januar måned. Jeg synes også, det ville være en god idé netop at bede sådan en person som Ove Korsgaard, som jo altså er en af dem i Danmark, der arbejder meget med, hvad folkelig foreningsarbejde egentlig handler om, historisk og i dag. Nu startede vi jo med at synge en sang, som netop tager udgangspunkt i de folkelige foreningers arbejde. Den er taget fra Højskolesangbogen, og er der nogen, der står for højskoletanken, ja, så er det sådan en som Ebbe Kløvedal Reich. Hvorfor siger jeg det? Det siger jeg, fordi jeg synes, at vi også har brug for at tale lidt om, hvor vi kommer fra. Vi har efter min mening brug for at tale om, hvad rødderne for vores foreningsarbejde i Sydslesvig egentlig er. I dag sidder vi jo netop som græsrodder sammen. Hver gang, vi har landsmøde, er det græsrodderne, der mødes. Og når vi taler om andre strukturer, så er der ikke græsrodderne, vi taler om, så er det toppen, vi taler om. Jeg tror, at folk vil kunne indordne dette flotte arbejde, som I har gjort jer, i en lidt større sammenhæng. Så det kunne måske være en god idé også at få denne anden vinkel på jeres model og for os i Sydslesvig. For det er jo ikke sådan, at vi i Sydslesvig er udemokratiske. Jeg får altid lidt rystelser, når jeg hører det. For er der noget, der kendetegner det folkelige foreningsarbejde, er det jo altså faktisk en demokratisk struktur. Alle forstår jo, hvad det er, I taler om. Derfor vil jeg appellere til jer om at tage forslaget med til SydslesvigTing-konferencen i januar måned.

Preben Vognsen, distrikt Ravnkær, Gottorp amt: Jeg synes, det er glimrende, at der bliver sat noget i gang. Vi har i lang tid hørt om tiltag, der skulle komme: Sydslesvigting, ombudsmand osv. Der sker ikke ret meget. Kunne denne model sætte noget i gang, så man måske kunne komme frem til en fornuftig strukturændring. Jeg kan ikke helt følge jer, fordi jeg kan ikke se nogen forskel, om man har et regionsråd med 31 medlemmer og 1 i spidsen. Nu har vi 5 i spidsen, og det går ikke. Det går heller ikke med 1 i spidsen, for ham vil vi ikke kunne blive enige med. Men sådan er det jo engang. Vi må jo hele tiden prøve på at arbejde fremad. Og når man arbejder fremad, må man også have nye tanker. I har sat tanker i gang, men de skal selvfølgelig drøftes igennem, sådan at enhver ved, hvad det går ud på. De delegerede, som er forsamlet her, kommer fra distrikterne. Nu gad jeg nok vide, hvor mange af dem derhjemme vil snakke med folk i distriktet om dette volapyk vil de sige. De vil ikke gøre mere ved det, og det er der, vi strandede hele tiden. Vi får ikke basis med os. Og er der noget, vi har brug for, så er det transparens helt ned til vores basisarbejde. Der har vi i allerhøjeste grad brug for, at vi ved, hvad det er, der sker i Sydslesvig. Sydslesvig er slet ikke så dumt, som det ser ud til. Det er bare med at have det omsat, så der også er en forståelse for det rundt omkring.

Henry Bohm, distrikt Bredsted, Husum amt: Mindretallets nuværende struktur svarer ikke længere til vores tid med dens hurtige udviklinger. Derfor har vi brug for en helt ny organisationsform, så mindretallet er i stand til at følge med i samfundets forandringer, men også kan bevare dets kulturelle identitet.

Jeg har følgende spørgsmål: Hvad vil modellen betyde for SSF i Bredsted? Bliver vi region Sydslesvig-Bredsted-afdelingen? Hvad vil det betyde for samarbejdsrådet i Bredsted? Hvad

vil det betyde for vores ungdomsforening? Hvordan bliver strukturen hos os, når vi indfører sådan et råd?

Jeg tænker også på regionsrådet, som sikkert skal være i Flensborg og ikke i Tønning eller Læk. De vil sikkert mødes i Flensborg hele tiden. Dem, der har tid til at køre er de gode velplacerede folk, der bor i Flensborg, Harreslev, ikke? (*Bifald fra forsamlingen*). Hvordan sikrer vi, at også bondemanden fra Tønning er med i dette regionsråd og taler for det, som sker på Ejdersted? Hvordan sikrer vi, at folk fra Angel også er med, at ikke igen Flensborg/Harreslev-folkene bestemmer over, hvad der skal ske i Tønning og i Læk og i Bredsted? (*Bifald fra forsamlingen*). Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt om.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: Det er nogle helt enorm vigtige og meget berettigede spørgsmål, du stiller her. Dem har vi ikke lige løsningerne på. Vi er ikke meget længere end at vi vil have nogle udefrakommende, uvildige og uemotionelle eksperter for at tage stilling til spørgsmålene om, hvordan det hele kan bygges sammen, så det giver mening - også for landmanden i Tønning. Måske kan man endda udbygge noget også ude på landet, hvor man ofte føler sig glemt. Det kan jo også godt være, at vi her virkelig kan skabe noget nyt, som fører til, at vi samler mennesker også udefra. Og måske skal regionsrådet også mødes i Slesvig i midten. Men det er de ting, vi skal se på. Det kunne også være meget spændende at høre nogle fremtidsforskeres mening. De strukturer, vi bevæger os i, er fra mange, mange år siden. Er der overhovedet fremtid? Når jeg tænker på samfundet og på de individualiseringstendenser, vi kan spore. Folk har nok i sig selv. De har ikke lyst til at gå til forsamlinger, de har ikke lyst at sidde sammen for at snakke om, hvornår de igen skal have lottoaften. De vil også noget andet en gang. Det må vi tage højde for. Hvordan kan vi stadig sørge for, at vi har et sprællevende mindretal, at vi også om 10 år kan lokke menneskerne væk fra deres computerskærm og være med i denne, ja lad mig kalde det den folkelige bevægelse, som jeg håber på, at vi stadig på en eller anden måde er endnu.

Fred Witt, distrikt Egernførde, Rdb./Egf. amt: Jeg har en god idé: Hvorfor inviterer vi ikke hele mindretallet til konferencen i januar måned, altså ALLE medlemmer fra ALLE foreninger og organisationer, og ikke kun de folkevalgte. Så har vi demokrati, hvor alle kan komme med deres bemærkninger til dette forslag.

Jens A. Christiansen, generalsekretær: Jeg er fuldstændig enig med Fred, og derfor gør vi det også sådan, som du foreslår. Konferencen den 24. januar på Jaruplund Højskole er åben for alle. Sæt allerede nu kryds i kalenderen og formidle det også ud til alle ender og kanter af Sydslesvig. Regionsmodellen står også på vores næste hovedstyrelsesdagsorden senere i denne måned.

Ann Kathrin Clausen, Nyhus distrikt, Flensborg amt: Regionsmodellen lyder meget spændende og peger i en god retning hen imod fremtiden. Den vil også kunne hjælpe med vores medlemsstruktur. Når jeg kigger mig omkring her i salen, må jeg med al respekt for alderen dog sige, at jeg med mine 25 år er en af de yngste delegerede på landsmødet, og jeg tror, at regionsmodellen kan være med til at gøre det danske mindretal mere attraktivt for de unge. Det er i mine øjne et stort problem, at der simpelthen mangler unge medlemmer, der skal tage noget af det læs, som mange af os bærer. Også i forhold til vores struktur er det et stort problem, at der er så mange ting, man helst skal involvere sig i: I børnenes skolegang og Skoleforeningens struktur, i fritidshjemmenes råd, i idrætsaktiviteterne, som man selv udøver og som børnene udøver, i SSF osv. Man sidder i så mange organer, at man

simpelthen ikke kan nå det hele. Nu til dags er begge forældrele typisk arbejdende, og der mangler bare tid til at involvere sig i alt det, man helst gerne vil i Sydslesvig. Derfor synes jeg, det er en rigtig god tankegang, hvis vi fremtidig også skal have et demokrati, fordi det kræver, at nogle vil være med til det.

Kay von Eitzen, distrikt Flensborg-Sporskifte og formand for Flensborg Yachtklub:

Hvordan kommer vi nu længere med denne model? Hvem har øverste myndighed til at beslutte, at vi kan få sådan en gennemførlighedsundersøgelse? Er det konferencen, der kan beslutte det, eller skal hver af de store foreninger for sig selv træffe en beslutning? Hvordan finder vi sammen om det? Skal I to på turné, så vi ude i distrikterne, så vores medlemmer kan få en præsentation f.eks. på generalforsamlinger? Hvordan fortsætter vi?

Ronny Grünewald, 1. næstformand for SdU: Jeg ved ikke, om jeg har et svar, men jeg vil prøve. Jeg lægger mærke til, at der i denne forsamling er en forholdsvis stor interesse for regionsmodellen. Aftalen er, at de forskellige organisationer på næste Samrådsmøde den 1. december kommer med en tilbagemelding. Det skal være udgangspunkt for, om denne undersøgelse skal igangsættes.

Anders Kring, 2. næstformand for SdU: Muligvis viser undersøgelsen jo, at Samrådets model, som vi har den i dag, er den mindst dårlige. Men det er meget vigtigt at få det undersøgt. Og længere er den indtil videre ikke.

Steen Schröder, 2. næstformand for SSF: Ja, hvordan kommer vi videre? Det er helt oplagt, at der i nogle af vore organisationer arbejdes oppefra og nedefter – for at sige det på den måde. Der vil være organisationer, hvor man oppe fra ikke vil være glad for at gå ind i diskussionen, men hvor man kan blive tvunget til at gøre det, fordi ønsket kommer nedefra. Men hvad der konkret skal tales om, er selvfølgelig noget, der skal videreudvikles ud fra det, som Anders og Ronny har præsenteret for os i dag. Der er mange ubesvarede spørgsmål, og derfor er der lagt op til at bruge nogle professionelle folk til at se på modellen, om det overhovedet kan realiseres og i givet fald, hvorledes det kan gøres. Men det sparer os ikke for den opgave allerede at beskæftige os med det, således at vi er parate, når det så kommer til en dialog med disse professionelle specialister på det område. Og jeg tror nok, jeg må sige på SSFs vegne, vi er villige til at sætte diskussionen i gang inden for vores organisation, fordi vi kan se, at der er substans i dette forslag, selv om vi måske selv vil blive nødt til at afgive nogle af vores kompetenceområder, men det vil så være til helhedens velfærd og bedste.

Gitte Hougaard-Werner, 1. næstformand for SSF: Jeg tror, for vores medlemmer drejer det sig om demokrati eller ikke demokrati, om at skabe helhed forstået på den måde, at det drejer sig om mindretallet, og at vi ikke har forskellige hatte på, når vi er undervejs. Om at skabe helhed for de mennesker, der gerne vil ind i mindretallet. Når de skriver under et eller andet sted i den forening, de er, så tror de alle sammen, de er medlem af mindretallet. I virkeligheden kunne de blive medlem af mindretallet, hvis det er sådan, vi står som ét mindretal.

Martin Lorenzen: Tak for jeres deltagelse i Niels Højlands Forsamlingshus. Jeg synes, det var en rigtig god debat.

P a u s e

Martin Lorenzen: Vi genoptager mødet, men inden vi fortsætter med vores dagsorden, skal Sydslesvigprisen overrækkes. Formand Jon Hardon Hansen har ordet.

Jon Hardon Hansen: Vi skal dele årets Sydslesvigpris ud. Og det er mit lod, at jeg skal holde en laudatio for Marianne Huy.

Siden 1983 uddeler Oberst Parkovs Mindefond Sydslesvigprisen til en person, der med et stort engagement, lidenskabeligt og trofast har gjort en ihærdig indsats i mange år for det danske mindretal på især distriktsplan. Med prisen følger udover æren, hæderen, anerkendelsen og diplom en check, som overrækkes af mindefondens formand, fhv. direktør for Grænseforeningen, Niels Henriksen. Forslagsretten til prismodtagere går på skift mellem SSFs syv amter. Denne gang er det Flensborg amtsstyrelse, der har udpeget årets sydslesvigiske ildsjæl. Loddet er faldet på Marianne Huy fra Oksbøl. En stille slider, der som ansat ved Skoleforeningen først som medhjælper i Lyksborg Børnehaven, dernæst som pædagog i Christian Paulsens Skolens Børnehaven og endelig som leder af Mårkærs Børnehaven har gjort en utrættelig indsats for det danske arbejde i lokalområdet. Mariannes foreningsvita vidner om, at hun har følt sig kaldet til, ved siden af den rent professionelle formidling af det danske inden for givne pædagogiske rammer, også på frivillig basis at engagere sig for det danske arbejde i nærområdet.

Når jeg kigger på alle de gøremål, Marianne har involveret sig i, så er hun det gode lysende eksempel på et medlem, der aktivt har medvirket i alle kroge og afkroge af det danske foreningsliv. Som medlem af SSF-distriktet Munkbraup-Ves har hun påtaget sig ansvaret for det kulturformidlende arbejde i lokalsamfundet både som formand for distriktet og som kasserer, hvad hun jo stadig er. Hun har en forkærlighed for kasser, penge kasser. Derudover har hun været distriktets delegeret til amtsgeneralforsamlingerne og til landsmøderne, og hun er stadig delegeret til vores landsmøde. Men ikke nok med det. I SSFs regi har Marianne været medlem af Flensborg amtsstyrelse og medlem af årsmødeudvalget. Hun er medlem af redaktionsgruppen omkring Lyksborg-Oksbøl-Munkbrarups fælles foreningsblad. Også politisk har Marianne gjort en indsats både som kasserer for Oksbøl-Munkbrarups SSW-distrikt og som medlem af Kommunalbestyrelsen i Ves. Hun er fortsat aktiv i kommunens Ældreråd. Derudover har hun også engageret sig i ungdomsarbejdet i Kobbermølle engang i 60'erne, hvor hun beklædte kassererhvervet i den lokale Harreslev-Kobbermølle UF.

Men der er også tid til at sidde i Forældrerådet i Lyksborg Skole og passe skolekredsens pengekasse samme sted. Den slesvigske Kvindeforening har på landsplan haft glæde af Marianne, tidligere som medlem af foreningens skolestyrelse, i dag som suppleant og revisor for samme. På lokalplan fungerer hun stadig som formand og kasserer for Kvindeforeningen. Det humanitære har også hendes interesse, idet hun som delegeret for Kvindeforeningen sidder i Dansk Sundhedstjenestens Sundhedsråd og derudover er fungerende formand for Sundhedstjenestens Alderdomshjems Udvalg. Til den brede vifte, den store buket af dansk foreningsliv hører også Kirken, i hvilken Marianne har lagt kræfter i både menighedsrådets og menighedsarbejdet som sådan.

Ja, man kan blive helt forpustet af at remse alle hendes utallige gøremål inden for mindretallet op. Men hendes engagement beviser og dokumenterer for mig, at danskheden

lever og trives i bedste velgående i Sydslesvig med Marianne som en ildsjæl på det sted, hun er. Samtidig vidner hendes engagement om, at mindretallet ikke kan eksistere netop uden ildsjæle, der er villige til at påtage sig et ansvar ude i distrikterne til glæde og gavn for fællesskabet.

Det kan vel næppe undre nogen, at Marianne har modtaget SSFs sølvnlal for sin stor indsats for foreningen gennem mere end 50 år inden for SSF. Det sidste ord i denne lovprisningstale skal formand for SSF Munkbrarup-Ves have, nemlig Niels Wolfsdorf, der om Mariannes enestående imødekommenhed og utrolige hjælpsomhed ikke mindst, når der skal bruges en hånd i Oksbøl forsamlingshus, siger: "Kalder man på Marianne, så er hun dér med en hjælpende hånd og hjerte."

Kære venner, kære delegerede. Lad os rejse os for en fantastisk ildsjæl og lad os udbringe et trefoldigt hurra for Marianne Huy. Må du fortsat være en ildsjæl i mange, mange år endnu. Marianne hun længe leve, Hurra, Hurra, Hurra. Og så det lange: Hurra! Tillykke – du får en buket blomster fra SSF.

Marianne Huy får stående bifald fra forsamlingen.

Formand for Oberst H. Parkovs Mindefond, Niels Henriksen: Der er ikke meget for mig at sige, så jeg vil nøjes med at læse højt, hvad der står på diplommet, som Marianne nu får overrakt:

"Efter indstilling fra Sydslesvigsk Forening har OBERST H. PARKOV'S MINDEFOND den glæde at tildele Marianne Huy OBERST H. PARKOV'S SYDSLESVIGPRIS for 2014 som påskønnelse for virksom medleven og indsats i forbindelse med den danske befolkningsdels tilværelse i Sydslesvig. Overrakt den 8. november 2014"

Og så har jeg også en konvolut med prisen til dig. Tillykke Marianne!

Under bifald fra forsamlingen overrækker Formanden diplommet og en check til Marianne.

Sydslesvigprismodtager Marianne Huy: Jeg siger mange, mange tak. Men jeg vil også sige, at når jeg ser hen over forsamlingen her, kan jeg se mange her i salen, der også havde fortjent denne pris. Jeg er nu den lille repræsentant fra jer alle sammen. (*Bifald fra forsamlingen*). Jeg har været med, alle de steder, du nævnte, kirken, skolen osv., men altid i 10-års afsnit, og lige nu er jeg kasserer i Kvindeforeningen, SSF og SSW, og det er rigtigt, jeg er bedre til tal end til at holde taler. I børnehaven så jeg det altid sådan, at når man selv er medlem af SSF og forskellige foreninger, er det også en selvfølge at forældrene står bag deres børn. Det er ikke nok at sende et barn i en børnehave eller en skole og siger "Mach mal, jeg forstår det jo ikke, så jeg går ikke til forældremøder". Man skal stå bag ved sagen. Med hensyn til Anders' og Ronnys projekt: Det er godt, når der kommer noget nyt.

I Oksbøl har vi et utroligt dejligt forsamlingshus, og I er alle velkomne til at komme og benytte det, det er bare superdejligt. Vi i bestyrelsen har selv været med til at male det indendørs. I alle årene har vi samarbejdet med Lyksborg og i mange år også med Husby. Samarbejde er en selvfølge både i Lyksborg og i Oksbøl. I hele Sydslesvig er samarbejdet alfa og omega. Jeg er lidt nervøs for alt det papirkram, der vil komme ud af det, fordi jeg er et praktisk menneske og vil hellere tage fat end at have så meget teori. Det er godt med noget nyt. Det er vigtigt at tage nogle erfarne folk med fra det gamle og have nogle nye med til at samarbejde, så skal det nok gå godt. (*Bifald fra forsamlingen*).

Martin Lorenzen: Tak til Marianne – og tillykke med prisen.

Vi fortsætter dagsordenen med punkt

11. Valg af

a. Medlemmer til forretningsudvalg

Martin Lorenzen: Ifølge vedtægterne vælger landsmødet foreningens forretningsudvalg. I lige år vælges 1. næstformand og 1. bisidder. Desuden skal ifølge vedtægterne hvert år vælges en 1. og 2. suppleant.

- 1. næstformand er Gitte Hougaard-Werner.
- 1. bisidder er Kirsten Futtrup.

Begge har tilkendegivet, at de er villige til at lade sig genvælge.

Derudover har SSF Garding-Evershop og Husum amt foreslået Silke Weinzierl-Hancke fra Tønning som kandidat til 1. bisidder.

- 1. suppleant er Tatjana Mahmens. Hun tager ligeledes imod genvalg.

2. suppleant har hidtil været Kirsten Tychsen Hansen. Hun ønsker dog ikke at genopstille. Dvs. vi har en vakant 2. suppleantpost.

Derfor har Rdb./Egf. amt foreslået Hauke Paulsen fra Kiel, mens både SSF Garding-Evershop og Husum amt har foreslået Silke Weinzierl-Hancke fra Tønning til posten som 2. suppleant.

Sammen med udsendelsen af dagsordenen har I modtaget en skriftlig præsentation af kandidaterne.

- **1. næstformand:**

Vi begynder med valget af posten til 1. næstformand. Kandidat er nuværende 1. næstformand Gitte Hougaard-Werner, og hun er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt. Er der nogen, der vil sige noget til det? Ja, værsgo Jon.

Jon Hardon Hansen: Forretningsudvalget foreslår, at Gitte bliver genvalgt til 1. næstformand i FU. Hun er en ildsjæl, som er fuld af fest og farver og har masser af musik i sig. Vi kender hende som et engageret menneske, som har stået som formand for årsmødeudvalget i nu snart 8 år og har gjort et rigtig godt stykke arbejde. Men hun gør ikke kun et godt stykke arbejde inden for årsmødeudvalget, men også inden for forretningsudvalget. Derfor foreslår vi genvalg.

Martin Lorenzen: Steen Schröder har bedt om ordet.

Steen Schröder: Jon kan kun udtale sig på forretningsudvalgets vegne. Jeg vil tale på egne vegne. Selv om Gitte tilsyneladende ikke har nogen modkandidat i dag, skal hun alligevel får et par ord med på vejen fra mig.

Sidste år havde jeg visse betænkeligheder, og jeg kan i hvert fald huske – det kan andre måske også – det syntes I ikke, var så godt. Jeg vil holde fast i, at vi skal passe på med at være tilbageholdende med ikke at koncentrere alt for mange funktioner på alt for få hoveder. Men i denne sag må jeg sige, at Gitte har fuldt ud levet op til jeres forhåbninger og til jeres forestillinger om, at hun sagtens kan være både 1. næstformand for forretningsudvalget og formand for årsmødeudvalget. De betænkeligheder, som jeg havde i fjor, har jeg ikke længere, så jeg kan kun anbefale at stemme på Gitte.

Martin Lorenzen: Petra Mohr har bedt om ordet.

Petra Mohr, amtsstyrelse Gottorp amt: Kære landsmøde. På SSF Gottorp amts vegne vil jeg gerne foreslå genvalg af Gitte Hougaard-Werner som 1. næstformand i forretningsudvalget. Gitte har varetaget jobbet som 1. næstformand i det seneste år på sin folkelige og dybt engagerede måde og har taget postens ansvar alvorligt. Hun har repræsenteret SSF og mindretallet både i Danmark og i Tyskland ved officielle arrangementer og har været med til at fremme og udvikle kulturarbejdet og kendskabet til mindretallet. Vi anbefaler Gitte som Jons stedfortræder, altså som 1. næstformand, og vi håber, at I er enige og viser det i at give Gitte jeres stemme i dag og bakker hende op. Tak.

Martin Lorenzen: Gitte har jo allerede sagt, at hun tager imod genvalg. – Er der andre kandidater til posten som 1. næstformand? – Det er ikke tilfældet. Så kan vi gå over til den skriftlige. Der vælges ved at skrive enten Gitte Hougaard-Werner eller ja eller nej eller afholdelse på den blå stemmeseddel nr. 2. Værsgo!

1. tællekommission samler ind!

Har alle dem, der kan og vil afgive en stemme, afgivet den?

- **1. bisidder:**

Mens stemmerne tælles, kan vi gå i gang med valgproceduren omkring valget af 1. bisidder. Den nuværende bisidder Kirsten Futtrup er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt, Flensborg by og Flensborg amt, og jeg har lige fået at vide, også af Gottorp amt. Er der nogen, som vil sige noget til det? Gitte vil komme med en anbefaling.

Gitte Hougaard-Werner: Jon og jeg deler lige arbejdet. Fra forretningsudvalget vil jeg gerne foreslå genvalg af Kirsten Futtrup. Kirsten har været med i et år nu og har været med til at supplere forretningsudvalget på særdeles fremragende vis. Derfor vil jeg anbefale at sætte kryds ved Kirsten, så hun kan få lov til at fortsætte det arbejde, hun er begyndt på.

Martin Lorenzen: Er der flere anbefalinger til Kirsten Futtrup? – Ja, Lars Nielsen, du har ordet.

Lars Nielsen, næstformand for Flensborg by: Flensborg bys formand var nødt til allerede at forlade mødet pga. tjenstlige pligter. Derfor har han bedt mig at anbefale Kirsten Futtrup til posten som 1. bisidder i forretningsudvalget. På sidste landsmøde viste I alle sammen Kirsten den tillid at vælge hende til den post, hun beklæder i dag. Det mener vi fra Flensborg bystyrelse, hun er egnet til, hun har været utrolig flittig og engageret og vist megen indlevelsessevne. Derfor beder vi jer om at genvælge Kirsten som 1. bisidder i forretningsudvalget.

Martin Lorenzen: Er der flere anbefalinger? – Det ser ikke ud at være tilfælde. Den anden kandidat til 1. bisidderposten er Silke Weinzierl-Hancke fra Tønning. Hun er blevet foreslået af SSF Garding-Evershop og Husum amt. – Er der nogen, der vil anbefale Silke?

Kerstin Meinert, formand for SSF Garding-Evershop og medlem af Ejdersteds amtsstyrelse: Vi vil gerne foreslå Silke til posten som 1. bisidder i forretningsudvalget – Silke, kan du lige stå op, så alle kan se dig! Jeg har i mange år arbejdet sammen med Silke i amtsstyrelsen. Inden jeg kom til Ejdersted, var Silke med i mange forskellige råd. Hun var medlem i Samarbejdsrådet i Tønning, i Husum har hun været med. Hun har været meget engageret også i amtsstyrelsen og er én af ildsjælene ude hos os. Silke er kendt som en, som siger, hvad hun mener på godt og ondt. Jeg synes, det ville være fint, hvis Silke kunne vælges ind i forretningsudvalget, fordi vi også gerne vil have, at alle amter bliver varetaget. At det ikke altid kun er Flensborg by, der sidder, men også, som det før blev sagt, udkantsamter. Derfor foreslår jeg Silke til posten som 1. bisidder i forretningsudvalget.

Martin Lorenzen: Er der flere anbefalinger til Silke? – Ja, værsgo.

Jörn Fischer, næstformand for Husum amt: Jeg vil meget gerne anbefale Silke som ny kandidat til posten som 1. bisidder i forretningsudvalget. Jeg har lært hende at kende i samarbejdsrådet, derefter i fællesrådet og hun er en meget engageret mor. Hun kender vores organisationer meget godt. Hun er ikke bare ude efter poster, det er faktisk ikke så vigtigt for hende. Hun brænder for sagen og siger, hvad hun mener. Hun vil gøre alt for mindretallet. Fra hele mit hjerte vil jeg helst have, at I vælger Silke. Tak.

Martin Lorenzen: Er der flere anbefalinger? – Ja, værsgo.

Silke Weinzierl-Hancke, distrikt Tønning, Ejdersted amt:

Ja, det er altså mig, som er heroppe. De fleste af jer har nok allerede set mig her i dag, jeg rændte jo lidt rundt.

Som de andre allerede har sagt, har jeg været meget aktivt for mindretallet. Jeg er født i Egerførde, vokset op dér i omegnen, har gået på Hiort Lorenzen i Slesvig, senere i Flensborg. Nu bor jeg ude på Vestkysten, og jeg har været medlem af mindretallet lige fra starten af.

Jeg har været engageret i alt muligt, lige fra FDF og SdU. Jeg har brændt for det, og det gør jeg også her for forretningsudvalget. Jeg har været med i hovedstyrelsen i

nogle år og dér oplevet, hvordan det er. Derigennem fik jeg den store interesse for også at komme ind.

Indtil nu har jeg haft mange andre poster sideløbende. Dem har jeg så lagt fra mig for at kunne koncentrere mig på det, jeg gerne vil og det er forretningsudvalget. Det er ikke for at skubbe Kirsten ud af det, men mere for at supplere det forretningsudvalg, der er der nu. Også for, som det allerede er blevet sagt, at der er kandidater ude fra de enkelte små randområder.

Jeg tror, det er en spændende opgave for mig, særligt nu med den proces, vi omkring den nye struktur skal ind i og også inden for det arbejde i integrationsudvalget, jeg selv har været med til, og som jeg også håber på, vi arbejder videre på.

Nu har I set mit ansigt, nu ved I, hvem jeg er – om I vælger mig, finder jeg så ud af senere. Tak.

Martin Lorenzen: Kirsten Futtrup har bedt om ordet - værsgo.

Kirsten Futtrup: Jeg har siddet et år i forretningsudvalget. Jeg kom ind sidste år, blev faktisk meget optaget af det og synes, det var meget spændende at komme rundt. Jeg har også været med i mange forskellige gremier i Sydslesvig og også nord for grænsen, fordi jeg har boet en hel del år i Danmark og har mange grene dér, som jeg stadig er aktiv i. Jeg har været meget aktiv i lokalarbejdet omkring Lyksborg og opbygning af det historiske værksted og var med i roklubben og SdU i forskellige sammenhænge, har nu i anden omgang været der i 25 år. Jeg er også vokset op i Sydslesvig, har gået i dansk børnehaven og skole her og har på den måde også mine rødder i mindretallet.

Jeg vil gerne fortsætte mit arbejde i forretningsudvalget, fordi jeg synes, vi supplerer hinanden godt, idet vi har mange forskellige facetter og indfald at komme med. Jeg vil gerne på en god og konstruktiv måde også fremover yde en indsats og bidrage til et godt arbejde i udvalget. Så jeg håber, I vil give mig lov til at fortsætte.

Martin Lorenzen: Hvis der ikke er flere ordmeldinger, så vil jeg foreslå, vi går over til valghandlingen. I bedes stemme med den blå stemmeseddel nr. 3. Det gøres ved at skrive enten Kirsten Futtrup eller Silke Weinzierl-Hancke eller afholdelse. Værsgo!

2. tællekommission samler ind!

Har alle afleveret deres stemmeseddel?

Jeg har nu resultatet af valget til 1. næstformand:

afgivne stemmer	139
deraf ugyldige	0
blanke stemmer	5
nej-stemmer	7
Gitte Hougaard-Werner	127

Dermed er Gitte Hougaard-Werner valgt. Tillykke.

(Bifald fra forsamlingen)

- **1. suppleant:**

Vi fortsætter valgproceduren med valget af 1. suppleant. Tatjana Mahmens fra Drage er indstillet til genvalg. Hun er også blevet foreslået af Rdb./Egf. amt, Flensborg by og Flensborg amt og også af Gottorp amt. - Jeg skal spørge, om der er andre forslag til kandidater. - Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Så skrider vi til valghandlingen, og de delegerede bedes bruge den blå stemmeseddel nr. 4. I vælger, idet I skriver enten navnet Tatjana Mahmens eller skriver ja eller nej eller afholdelse.

1. tællekommission samler ind!

Tællekommissionen går i gang med at tælle stemmerne op. Mens vi venter på resultatet af valg til 1. bisidder, er der et forslag om at synge en sang, og det er "Når stenen slår smut" i den blå sangbog nr. 61, side 83.

Nu kan jeg bekendtgøre resultatet – et meget knebent afstemningsresultat - af valget til 1. bisidder:

afgivne stemmer	139
deraf ugyldige	2
blanke stemmer	1
Silke Weinzierl-Hancke	63
Kirsten Futtrup	73

Dermed er Kirsten Futtrup valgt. Tillykke.

(Bifald fra forsamlingen)

- **2. suppleant:**

Nu mangler vi at vælge 2. suppleant til forretningsudvalget. Som allerede nævnt, tager Kirsten Tychsen Hansen ikke imod genvalg. I stedet for er der to kandidater foreslået: Hauke Paulsen fra Kiel blev foreslået af Rdb./Egf. amt, og både SSF Garding-Evershop og Husum amt har foreslået Silke Weinzierl-Hancke fra Tønning til posten til denne vakante 2. suppleantpost.

Er der andre forslag? – Det ser ikke ud at være tilfældet. – Er der nogen, der vil præsentere sig? – Værsgo Hauke.

Hauke Paulsen: Hej, mit navn er Hauke og jeg kommer fra Kiel. Jeg er en meget engageret sydslesviger, aktuelt mest i Teater- og koncertudvalget. Jeg har en idé med mit kandidatur, og det er, at jeg på et tidspunkt gerne vil ind i forretningsudvalget. Så ved I, hvad der venter jer til de næste valg. Lige nu vil jeg

gerne koncentrere mig om mit arbejde i Teater- og koncertudvalget, fordi jeg ikke er kvinde og ikke er "multitasking-fähig" - derfor er jeg nødt til at koncentrere mig om én ting. Men fremadrettet vil jeg gerne være suppleant for forretningsudvalget og derfor vil jeg gerne stille op til denne post.

Samtidig har jeg også lyst til at give alle jer, der har lyst til at stemme på Silke, en god samvittighed, fordi jeg altid har oplevet hende som en konstruktiv kritisk, men vidunderlig dejlig pige. Stem og vælg, hvad I synes, og jeg håber, vi ses om 15 år i forretningsudvalget.

Martin Lorenzen: Tak, det var vist en anbefaling til begge kandidater. - Så går vi over til valghandlingen, og de delegerede bedes bruge den blå stemmeseddel nr. 5. Der stemmes ved at skrive enten Hauke Paulsen eller Silke Weinzierl-Hancke eller afholdelse. Værsgo!

2. tællekommission samler ind!

Her følger resultatet af afstemningen om 1. suppleant:

afgivne stemmer	140
deraf ugyldige	0
blanke stemmer	4
nej-stemmer	12
Tatjana Mahmens	124

Dermed er Tatjana Mahmens genvalgt som 1. suppleant i forretningsudvalget.

(Bifald fra forsamlingen)

11. Valg af

b. Udvalg

Martin Lorenzen: Mens vi venter på resultatet af afstemningen om 2. suppleantposten, går vi videre i dagsordenen med valg af de 3 faste udvalg, der ifølge vedtægterne skal vælges i lige år. Det er

- Teater- og koncertudvalget
- Kulturudvalget
- Årsmødeudvalget

- Vi begynder med valget af formanden for Teater- og koncertudvalget. Som det fremgår af bilag til dagsordenspunkt 10, tager den nuværende formand Hauke Paulsen imod genvalg. Han er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt og Flensborg amt. Er der andre forslag? – Nej, det ser ikke sådan ud.

Vi kan vælge gennem håndsoprækning, men ifølge vedtægterne skal dette valg foretages skriftligt, hvis blot én valgberettiget forlanger det. Så jeg skal spørge, om der er nogen, der ønsker skriftlig afstemning. – Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Så kan vi godt vælge Hauke Paulsen pr. håndsoprækning med den blå stemmeseddel.

(Bifald fra forsamlingen)

Martin Lorenzen: Jeres bifald tolker jeg som et enstemmigt valg for Hauke Paulsen. Tillykke.

(Bifald fra forsamlingen)

Nu kan vi foretage det næste valg, nemlig valg af de 4 medlemmer til Teater- og koncertudvalget.

Da Hauke Paulsen nu er blevet valgt som formand for udvalget, står han ikke til rådighed som medlem mere.

De nuværende udvalgsmedlemmer er villige til at fortsætte. Det er Christiane Bodenhausen, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt, Tine Bruun Jørgensen, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg amt og Gottorp amt, samt Lene Lass, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt.

Som ny kandidat har Flensborg by foreslået Ellen Schütt fra Flensborg.

Er der flere kandidater? – Det kan jeg ikke se.

Så kan vi skride til valghandlingen. Er der nogen, der ønsker en skriftlig afstemning? – Nej, der er ikke tilfældet.

I kan også her vælge gennem håndsoprækning, idet I stemmer enkeltvis om personerne med den røde stemmeseddel.

Vi starter med Christiane Bodenhausen. Hvem kan stemme på hende? – Tak. – Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er Christiane Bodenhausen genvalgt. Tillykke.

Vi fortsætter med Tine Bruun Jørgensen. Hvem kan stemme på hende? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er også Tine Bruun Jørgensen genvalgt. Tillykke.

Nu kommer vi til Lene Lass. Hvem kan stemme på hende? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Også Lene Lass er genvalgt. Tillykke.

Sidste kandidat er Ellen Schütt fra Flensborg. Hvem kan stemme på hende? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er Ellen Schütt valgt. Tillykke.

- Vi fortsætter med valget af formanden for Kulturudvalget.

Som det fremgår af dagsordenens bilag, er den nuværende formand Bjørn Egeskjold villig til at tage imod genvalg. Han er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt og Flensborg amt.

Er der andre kandidater? - Det er ikke tilfældet.

Er der nogen, der ønsker skriftlig afstemning? – Det synes I ikke er nødvendigt. De blå stemmesedler skal rækkes i vejret. – Tak. – Er der modstemmer? – Nej. – Er der afholdelser? Nej.

Dermed er Bjørn Egeskjold genvalgt som formand for Kulturudvalget. Tillykke.

Nu skal der vælges 4 medlemmer til Kulturudvalget.

Det nuværende udvalgsmedlem Eberhard von Oettingen ønsker ikke at fortsætte, mens de andre medlemmer gerne vil tage imod genvalg. Det er Begitte Heupel, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt, Knud Ramm-Mikkelsen, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt, samt Kirsten Vognsen-Weiss, som er foreslået fra Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt.

Da Bjørn Egeskjold nu er blevet valgt som formand for udvalget, står han ikke til rådighed som medlem mere. Derfor mangler vi én kandidat til udvalget.

Knud Ramm-Mikkelsen: Jeg sidder i Kulturudvalget indtil nu og er også medlem i Harreslev distrikt. Der kan ske meget på en formiddag. Jeg vil gerne have lov til at foreslå Eberhard von Oettingen til Kulturudvalget.

(Først er der uro i forsamlingen, men så kommer der bifald fra forsamlingen)

Martin Lorenzen: Eberhard, jeg kan se, at du sidder deroppe på balkonen. Er du villig til at modtage valg?

Eberhard von Oettingen: Jeg er helt vild med det.

(Bifald fra forsamlingen)

Martin Lorenzen: Er der andre forslag? – Det kan jeg ikke se. – Ja, så har vi 4 kandidater, og jeg foreslår samme procedure som sidste gang, nemlig at I stemmer enkeltvis om personerne pr. håndsoprækning med den lilla stemmeseddel. Jeg går ud fra, at I er indforstået med det.

(Bifald fra forsamlingen)

Vi starter med Begitte Heupel. Hvem kan stemme på hende? – Tak. – Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er Begitte Heupel genvalgt. Tillykke.

Vi fortsætter med Knud Ramm-Mikkelsen. Hvem kan stemme på ham? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er også Knud Ramm-Mikkelsen genvalgt. Tillykke.

Nu kommer vi til Kirsten Vognsen-Weiss. Hvem kan stemme på hende? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Også Kirsten Vognsen-Weiss er genvalgt. Tillykke.

Sidste kandidat er Eberhard von Oettingen fra Flensborg. Hvem kan stemme på ham? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er også Eberhard von Oettingen genvalgt. Tillykke.

I mellemtiden har jeg modtaget resultatet af kampvalget om 2. suppleant-pladsen mellem Hauke Paulsen og Silke Weinzierl-Hancke:

afgivne stemmer	140
deraf ugyldige	1
blanke stemmer	3
Silke Weinzierl-Hancke	92
Hauke Paulsen	44

Dermed er Silke Weinzierl-Hancke valgt som 2. suppleant i forretningsudvalget.

- Så er der valg af Årsmødeudvalget tilbage. Lad os først vælge formanden. Som I kan se i dagsordenens bilag, tager den nuværende formand Gitte Hougaard-Werner imod genvalg. Hun er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt. Hende tror jeg ikke vi behøver vi ikke at præsentere.

Er der andre forslag? - Det ser ikke sådan ud.

Jeg går ud fra, forsamlingen er indforstået med, at vi også her foretager valget gennem håndsoprækning. De blå stemmesedler skal rækkes i vejret. – Tak. – Er der modstemmer? – Nej. – Er der afholdelser? Nej.

Dermed er Gitte Hougaard-Werner genvalgt som formand for Årsmødeudvalget. Tillykke.

- Og til sidst mangler vi valget af de 4 medlemmer til Årsmødeudvalget.

Erik Jensen og Christiane Jürgensen tager ikke imod genvalg, mens Hans Heinrich Johannsen og Fred Witt er villige til at fortsætte arbejdet. Begge to er blevet foreslået af Rdb./Egf. amt, Flensborg by, Flensborg amt og Gottorp amt. Flensborg by har som ny kandidat foreslået Lars Nielsen fra Flensborg. Nu mangler vi endnu én kandidat til dette udvalg.

Sven Nielsen, Store Vi distrikt: Jeg vil gerne foreslå Helle Wendler. Hun er distriktsformand i Skovlund-Valsbøl og medlem af Flensborg amtsstyrelse. Resten må hun meget gerne selv fortælle.

Martin Lorenzen: Helle Wendler er blevet foreslået. Er hun tilstede? – Ja. Vil du gerne fortælle noget om dig selv? Bare kom op.

Helle Wendler, Skovlund-Valsbøl distrikt: Mit navn er Helle Wendler. I det daglige er jeg socialrådgiver. Sven har allerede fortalt, at jeg er distriktsformand og også amtsstyrelsesmedlem. Jeg er meget glad for at være her i Sydslesvig, fordi jeg har faktisk boet i Tyskland over halvdelen af mit liv, men ikke i Sydslesvig. Jeg har boet i Hamborg, i Nordrhein-Westfalen og flyttede nordpå i 2007. Siden dengang har jeg været meget aktiv i mindretallet. Jeg er glad for at komme hjem til et område, hvor der både tales og leves dansk, og faktisk er Sydslesvig lidt, som Danmark var dengang, da jeg forlod Danmark. Så jeg føler mig hjemme.

Martin Lorenzen: Er der yderligere kandidatforslag? – Det ser ikke sådan ud.

Vi har nu fire kandidater. og jeg foreslår samme procedure, som vi brugte til de andre udvalg, nemlig at I stemmer enkeltvis om personerne pr. håndsoprækning med den grønne stemmeseddel. Jeg går ud fra, at I ikke har nogen indvendinger mod det.

(Bifald fra forsamlingen)

Vi starter med Hans Heinrich Johannsen. Hvem kan stemme på ham? – Tak. – Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er Hans Heinrich Johannsen genvalgt. Tillykke.

Hvem kan stemme på Lars Nielsen? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Dermed er Lars Nielsen valgt. Tillykke.

Hvem kan stemme på Fred Witt? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Også Fred Witt er genvalgt. Tillykke.

Sidste kandidat er Helle Wendler. Hvem kan stemme på hende? – Tak. Er der modstemmer? – Er der afholdelser? – Det er ikke tilfældet.

Som sidste kandidat er Helle Wendler valgt. Tillykke.

Dermed er alle valghandlinger afsluttet. Næste punkt på dagsordenen er

12. Kontingent

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til formanden.

Jon Hardon Hansen: Forretningsudvalget foreslår uændret kontingent. Er I enige med os?

(Bifald fra forsamlingen)

Tak.

Martin Lorenzen: Vi går straks videre til punkt

13. Dato for næste års landsmøde

Martin Lorenzen: Jeg giver ordet til formanden.

Jon Hardon Hansen: Forretningsudvalget foreslår, at landsmødet 2015 finder sted lørdag den 14. november her i Husum.

Martin Lorenzen: Næste punkt er

14. Eventuelt

Martin Lorenzen: Formanden får ordet.

Jon Hardon Hansen: Tak for et meget levende og engageret landsmøde, tak for den gode debat omkring regionsmodellen. Det er godt at se og høre, at vores basis er engageret og benytter lejligheden til at tilkendegive meningen. Højlunds Forsamlingshus-model er kommet for at blive.

Jeg vil ønske alle ny- og genvalgte tillykke. Jeg vil også gerne sige tak til den afgående 2. suppleant Kirsten Tychsen Hansen og overrække hende en blomsterbuket, men hun er desværre ikke til stede. Eberhard von Oettingen ville jeg også gerne takke som afgående medlem for Kulturudvalget med to flasker rødvin, men da du nu lod dig genopstille, er de to

flasker vin faktisk tilovers. Nu har jeg aftalt med generalsekretæren, at han tager en flaske og jeg tager den anden flaske.

(Bifald fra forsamlingen)

Også en stor tak til de to afgangende medlemmer af Årsmødeudvalget, Erik Jensen og Christiane Christiansen. Jeg vil bede jer komme op til mig – der er en blomsterbuket til kvinden og to flasker vin til manden.

(Bifald fra forsamlingen)

Formand for Flensborg by, Preben K. Mogensen har bedt mig gøre opmærksom på, at der ligger en folder om Bennetgård her med opfordring til at blive støtte medlem til Bennetgård. Som I ved, har mange af vores seniorer haft glæde og gavn af dette opholdssted, men Bennetgård ligger nu noget underdrejet rent økonomisk og har brug for støtte og hjælp. I bliver hermed opfordret til at blive medlem af støtteforeningen.

Martin Lorenzen: Nu er mit arbejde som mødeleder afsluttet, og jeg takker for god ro og orden. Hermed nedlægger jeg mit hverv som mødeleder.

Jon Hardon Hansen: Tak Martin, for velgennemført ledelse af vores landsmøde.

(Formanden overrækker mødelederen en vingave.)

Vi afslutter landsmødet med sangen "Jeg ved, hvor der findes en have så skøn", nr. 40, side 55.

Kom godt hjem!

Flensborg den 27. februar 2015 / JAC

Martin Lorenzen
Mødeleder

Jens A. Christiansen
Protokolfører